

Z ŻYCIA Politechniki Śląskiej

2001

styczeń

OSIĄGNIĘCIA WYDZIAŁU ARCHITEKTURY W ROKU 2000

KONKURS FIATA

NAGRODY DLA NAJLEPSZYCH STUDENTÓW

I ROKU WYDZIAŁU BUDOWNICTWA

DWA MIASTA, JEDNO ŻYCIE - WYWIAD

Z PROFESOREM TADEUSZEM ZAGAJEWSKIM

WYDZIAŁ MECHANICZNY TECHNOLOGICZNY

nr 4 (103)

Rok akademicki
2000/2001

P.4492 / 00/01

W NUMERZE

- Relacja z posiedzenia Senatu 3
- Kronika Rektorska 6
- KRASP - m.in. list do rektorów szkół wyższych 8
- Tytuł naukowy, stopnie i stanowiska 9
- Dydaktyka:
  - obciążenia dydaktyczne w r.ak.2000/2001
  - studia doktoranckie 10
- Zarządzenia JM Rektora i współpraca z zagranicą 11
- Osiągnięcia Wydziału Architektury w roku 2000 11
- Nagroda Głównego Inspektora Pracy 12
- Konkurs Fiata 12
- Stowarzyszenie Wychowanków Pol. Śl. - Oddział Budownictwa nagradza najlepszych studentów I roku 13
- Konferencje i seminaria naukowe 14
- Z prac KBN 18
- Z notatnika Przewodniczącego RG Sz.W. 21
- Dwa miasta - jedno życie 22
- Potrzeba integracji 28
- Spotkania noworoczne 28
- Akademicki Chór Politechniki Śląskiej - kalendarium 30
- Informacje różne i sport 31
- Kronika żałobna 33

SENAT

■ **XVI zwyczajne posiedzenie Senatu bieżącej kadencji** odbyło się 29 stycznia 2001 r. W porządku obrad: zaopiniowanie wniosku Politechniki Poznańskiej w sprawie nadania tytułu doktora honoris causa profesorowi Bolesławowi Wojciechowiczowi, zaopiniowanie wniosku w sprawie mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas nie określony dr. hab. inż. Mirosława Zaborowskiego, informacja o planowanych obciążeniach dydaktycznych w r.ak. 2000/2001, informacja o przebiegu studiów doktoranckich, sprawy bieżące i wolne wnioski.

W posiedzeniu uczestniczyło 38 członków Senatu i 9 zaproszonych gości.

■ **Prof. dr hab.inż. Maciej ZARZYCKI, recenzent wniosku Senatu Politechniki Poznańskiej o nadanie tytułu doktora honoris causa prof. Bolesławowi WOJCIECHOWICZOWI, przedstawił opinię o kandydacie.**

Z liczącej 4 strony opinii można odczytać, że prof. B. Wojciechowicz, urodzony w 1927 r. w Postawach na Wileńszczyźnie, jest absolwentem Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu. Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego uzyskał w 1972 r., a profesora zwyczajnego w 1978 r. Jest doktorem honoris causa Dońskiego Państwowego Uniwersytetu Technicznego w Rostowie (Rosja). Od 1998 r. jest emerytowanym profesorem Politechniki Poznańskiej. W latach 1972-81 był rektorem tej uczelni. Jego dorobek publikacyjny obejmuje łącznie ponad 100 pozycji, m.in. z zakresu tribologii. Jest promotorem 18 rozpraw doktorskich, autorem kilkudziesięciu recenzji rozpraw doktorskich i habilitacyjnych oraz ocen dorobku naukowego kandydatów do tytułu profesora. Szczególne zasługi Profesora dla Politechniki Poznańskiej wiążą się z Jego okresem działalności jako rektora. Posiada ugruntowaną pozycję w środowisku naukowym i technicznym.

Swoją opinię prof. M. Zarzycki kończy sformułowaniem: "Uważam, że prof. Bolesław Wojciechowicz w pełni zasługuje na nadanie Mu tej zaszczytnej godności".

W tajnym głosowaniu Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Senatu Politechniki Poznańskiej dotyczący nadania tytułu doktora honoris causa profesorowi Bolesławowi Wojciechowiczowi (wszystkie głosy były za wnioskiem).

■ **Wniosek Rady Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki w sprawie mianowania na stanowisko profesora nadzwyczaj-**

styczeń '2001

3

nego na czas nie określony dr. hab.inż. Mirosława ZABOROWSKIEGO zreferował Dziekan prof. Stanisław KOZIELSKI.

Dr hab.inż. M. Zaborowski

ukończył studia w roku 1967 na Wydziale Automatyki Politechniki Śląskiej. Od tego czasu do chwili obecnej jest pracownikiem tego Wydziału, z przerwą na lata 1988-96, kiedy pracował w Politechnice Świętokrzyskiej. W roku 1995, przed powrotem na Politechnikę Śląską, był mianowanym profesorem Politechniki Świętokrzyskiej na czas nie określony. Jego specjalnością naukową jest sterowanie produkcją przemysłową. Początkowo interesował się sterowaniem procesami ciągłymi. Tej problematyki dotyczyły praca doktorska oraz praca habilitacyjna. Od ponad 15 lat zajmuje się systemami komputerowo zintegrowanego wytwarzania (CIM) oraz metodami zarządzania i sterowania dyskretnymi procesami produkcji, a w szczególności opracowaną przez siebie i wciąż rozwijaną metodą nadążnego sterowania produkcją. Przedmiotem części jego publikacji jest struktura informacyjna systemów CIM zintegrowanych przez wspólną bazę danych. Przedmiotem innej grupy prac są modele matematyczne procedur przetwarzania danych i procedur wspomagania decyzji stosowanych w metodzie MRP II. Na tej podstawie opracowano modele optymalizacji decyzji planistycznych oraz struktury zautomatyzowanych systemów zarządzania, którymi można zastąpić standardowe systemy informacyjne klasy MRP II. Materiały źródłowe do tych badań zostały zebrane między innymi w latach 1994-96, podczas realizacji kierowanego przez Niego projektu celowego KBN.

Metoda nadążnego sterowania produkcją, alternatywna dla znanych z literatury metod MRP II, Just-In-Time i OPT, polega na zastosowaniu sprzężeń zwrotnych od zaległości w nadążaniu planów podrzędnych za planami nadrzędnymi do algorytmów decyzyjnych działających w poszczególnych warstwach wielopoziomowego systemu zarządzania i sterowania. Aktualnie metoda ta jest rozwijana przez zespół kilkunastu badaczy z 4 uczelni krajowych, biorących udział w kierowanym przez Niego projekcie badawczym KBN pt. "Metody koordynacji i lokalne algorytmy decyzyjne w systemach nadążnego sterowania produkcją".

Kandydat posiada znaczny dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny. Łącznie opublikował 68 prac, z czego 35 w ciągu ostatnich 5 lat. W Politechnice Świętokrzyskiej pełnił liczne funkcje kierownicze, między innymi dyrektora Instytutu Automatyki oraz dziekana Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki. W Politechnice Śląskiej kieruje Zakładem Robotyki i Automatykacji Procesów Dyskretnych należącym do Instytutu Automatyki. Był recenzentem

3 rozpraw doktorskich i 2 przewodów habilitacyjnych. Jest promotorem 4 zakończonych i 2 otwartych przewodów doktorskich.

Opinia Senackiej Komisji ds. Kadry Naukowej była pozytywna.

Senat zaopiniował wniosek pozytywnie większością głosów (37 "tak", 1 "nie").

■ Prorektor ds. Dydaktyki prof. Wojciech ZIELIŃSKI przedstawił informację o planowanych obciążeniach dydaktycznych w r.ak. 2000/2001.

W bieżącym roku akademickim planowana liczba grupogodzin wynosi 676 990 i jest wyższa niż w roku ubiegłym o 4,6%. Omawiając szczegółowo odpowiednie zestawienia tabelaryczne Prorektor zwrócił uwagę m.in. na fakt, że wzrost liczby studentów o 8% przy niezmiennym zatrudnieniu spowodował wzrost liczby godzin ponadwymiarowych o 5,8%.

Innym ze zjawisk, określonym przez referenta jako nieprawidłowe, jest zmniejszenie liczby zleceń przedmiotów podstawowych do wyspecjalizowanych jednostek na poszczególnych wydziałach. Szerzej o obciążeniach dydaktycznych piszemy w rubryce DYDAKTYKA.

W dyskusji nad przedstawionymi przez Prorektora danymi wypowiedzieli się: prof. J. ZAWADIAK, dr inż. St. WALUŚ, prof. J. KAŻMIERCIK, prof. B. POCHOPIEŃ, prof. St. MAJEWSKI, dr G. KOZŁOWSKA, prof. T. GLINKA, prof. L. DOBRZAŃSKI i prof. J. SUWIŃSKI. Dyskutanci zwracali uwagę m.in. na:

- sprawę konieczności utylizacji odpadów (Wydział Chemiczny posiada odpowiednie doświadczenie w tej dziedzinie);
- prowadzenie wykładów specjalistycznych we własnym zakresie (jest to zjawisko niepokojące, ale z drugiej strony programy zajęć podstawowych powinny być dostosowane do profilu kształcenia na danym kierunku);
- konieczność przeprowadzenia dyskusji w odpowiednim gremium (Prodziekani ds. Dydaktyki) na tematy szczegółowe związane z prowadzeniem zajęć specjalistycznych na innych wydziałach i przedstawienie wniosków na posiedzeniu Senatu;
- rozpatrzenie przez Senacką Komisję ds. Budżetu i Finansów wniosku, aby godziny zlecane na inne wydziały były tańsze, niż godziny realizowane na własnym wydziale.

■ W następnym punkcie Prorektor prof. W. ZIELIŃSKI przedstawił informację o studiach doktoranckich.

Stwierdził m.in., że studia doktoranckie powstały na Uczelni w celu zwiększenia aktywności naukowej młodych pracowników i w efekcie

szybszego uzyskiwania tytułu profesora. W pewnym sensie spełniają one swoją rolę - obserwuje się wzrost liczby doktoratów i tytułów profesora, ale nadal sytuacja pod tym względem nie jest zadowalająca. W porównaniu z innymi uczelniami w Politechnice Śląskiej doktoranci mają najwyższe obciążenie dydaktyczne, ale też i najwyższe stypendia (u nas od 940 do 1040 zł, w innych uczelniach od 500 do 800 zł). Sprawność studiów doktoranckich jest niska. Nie stwierdzono jednak zależności pomiędzy obciążeniem zajęciami dydaktycznymi a sprawnością. O studiach doktoranckich piszemy również w DYDAKTYCE.

■ W sprawach różnych i wolnych wnioskach wypowiadali się:

● JM REKTOR zapoznał Senat z treścią pisma Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych skierowanego w styczniu br. do Premiera Rządu RP Jerzego Buzka. Treść tego pisma przytaczamy niżej w całości.

Szanowny Panie Premierze!

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych wyraża zdecydowany protest przeciwko skutkom nie wykonania budżetu 2000 roku, które w naszych uczelniach spowodowały zmniejszenie przyznanej wcześniej dotacji MEN średnio o ponad 3% w obszarze dotacji dydaktycznej oraz o ponad 4% w obszarze pomocy materialnej dla studentów. Podobna sytuacja nie zdarzyła się od z górą dziesięciu lat, nie wspominając już o fakcie, że rok 2000 był pierwszym od wielu lat, w którym nie przyznano nam na jesieni żadnej dodatkowej dotacji wynikającej z podziału rezerw MEN.

Działania MEN, wynikające z decyzji Ministerstwa Finansów, spowodują ogromne kłopoty finansowe we wszystkich uczelniach, ponieważ polskie uczelnie techniczne były od lat finansowane grubo poniżej najbardziej nawet oszczędnie kalkulowanych potrzeb, wynikających z rzeczywistych kosztów kształcenia i koniecznych badań naukowych. Wszystkie posiadane przez nas rezerwy zostały już wyczerpane. Co więcej, te drakońskie cięcia finansowe z końca 2000 roku były dla nas tym bardziej dotkliwe, że dowiedzieliśmy się o nich dosłownie w ostatnich dniach grudnia, kiedy wszystkie decyzje rodzące koszty były już podjęte i kiedy nie było już żadnych możliwości ratowania budżetów naszych szkół nawet najbardziej drastycznymi oszczędnościami.

Nasze rozgoroczenie pogłębia fakt, że w resorcie Edukacji Narodowej oszczędności szuka no prawie wyłącznie w budżetach szkół wyższych, co spowodowało, że straty jakie ponieśliśmy są dla nas szczególnie głębokie i szczególnie dotkliwe. Przeciwno takiemu traktowaniu wyższego szkolnictwa, jaskrawo sprzecz-

nemu z publicznie deklarowanymi przez Rząd RP intencjami i z najlepiej rozumianą racją stanu - chcemy niniejszym zdecydowanie i gorąco zaprotestować.

Domagamy się pilnego zrekompensowania strat poniesionych przez Polskie uczelnie w 2000 roku w dotacji przekazywanej do uczelni w 2001 roku. W przypadku braku takiej rekompensaty należy się liczyć z najbardziej nawet drastycznymi działaniami, do jakich możemy być zmuszeni dla ratowania bytu naszych uczelni. W celu zachowania istnienia naszych uczelni dla przyszłości polskiej nauki i w celu obrony wyższego szkolnictwa technicznego jako warunku godnej obecności Polski w zjednoczonej Europie jesteśmy gotowi na wszystko, łącznie z zawieszeniem obligatoryjnych płatności, znaczącym zmniejszeniem liczby przyjmowanych studentów w bieżącym roku oraz z przerwaniem zajęć dydaktycznych.

● JM REKTOR omówił następnie pismo przewodniczącego KRASP prof. Jerzego WOŹNICKIEGO informujące o przebiegu i wynikach spotkania z Premierem prof. Jerzym BUZKIEM oraz uwagi Komisji ds. Legislacyjnych KRASP do projektu Ministra Edukacji Narodowej ustawy "Prawo o szkolnictwie wyższym". Dokumenty te publikujemy w rubryce KRASP.

● Prof. J. SUWIŃSKI poinformował o pracach Rady Głównej Sz.W. stwierdzając m.in., że na posiedzeniu Rady nie rozpatrywano projektu ustawy, o którym informował JM Rektor. Profesor wyraził zdziwienie wobec uwag KRASP, ponieważ np. w odniesieniu do Komisji Akredytacyjnej była pełna zgodność Rady Głównej i KRASP.

● Prorektor prof. R. SOSNOWSKI poinformował o bardzo ciekawie zapowiadającej się współpracy z uczelniami Stanów Zjednoczonych Ameryki. Przygotowywany jest program współpracy w układzie Polska - Czechy - USA. Ze strony Polski reprezentantem i koordynatorem niektórych działań będzie Politechnika Śląska, ze strony Czech - Uniwersytet Techniczny w Ostrawie, natomiast ze strony USA - National Science Foundation z Waszyngtonu. Pierwszą propozycją, uzgadnianą z Amerykanami, jest powołanie międzynarodowego centrum związanego z ochroną środowiska, ale jednocześnie z wykorzystaniem energii i jej wpływem na środowisko. Istnieje konieczność zinstytucjonalizowania tej działalności w pewnych, bardzo wyspecjalizowanych obszarach działania naszej Uczelni, tj. w zakresie ochrony środowiska i wykorzystania nowoczesnych źródeł energii. W nawiązaniu do współpracy naszej Uczelni z koncernem Fiat, Prorektor przypomniał, że

dotychczasowa współpraca realizowana jest w obszarze szeroko pojętej techniki samochodowej. Podczas spotkania Komitetu Sterującego Konsorcjum z Fiatem (na jesieni ub.r. w Turynie) przedstawiciele Uczelni spotkali się z przedstawicielami Fiata Avio, który zajmuje się techniką samolotową, a w szczególności turbinami samolotów i helikopterów, przekładniami i układami przeniesienia napędu. Fiat Avio chce zorganizować w Polsce centrum badań. Nasza delegacja odniosła wrażenie, że przedstawicielom Fiata Avio zależy, aby planowane centrum było zlokalizowane na południu Polski, między Krakowem a Gliwicami. Prorektor powiadomił o planowanym w lutym br. spotkaniu z przedstawicielami Fiata Avio.

W nowym semestrze planowane jest również spotkanie z przedstawicielami Stalexportu, z którym Uczelnia ma podpisaną umowę o współpracy. Na spotkaniu zostaną sprecyzowane obszary tej współpracy.

● Prof. L. DOBRZAŃSKI poinformował, że z inicjatywy prezesa Śląskiego Oddziału PAN, popartej przez Komisję Nauki o Materiałach i Komitet Nauki o Materiałach PAN, KBN ustanowił projekt zamawiany na temat nanomateriałów i nanotechnologii. Wśród 26 projektów przyznanych przez KBN w tym temacie ze Śląska znalazło się tylko 5 (Uniwersytet Śląski - 2, Politechnika Częstochowska - 2, Politechnika Śląska - 1), mimo że inicjatywa pochodziła ze Śląska. Projektem, który wykonany jest w Instytucie Materiałów Inżynierskich i Genetycznych Pol. Śl., kieruje prof. L. Dobrzański.

● Prorektor prof. W. ZIELIŃSKI omówił zagadnienia związane z "maturą - 2000". Obecnie - jak powiedział Prorektor - dyskutowane są kryteria matury na spotkaniach przedstawicieli uczelni technicznych Śląska z przedstawicielami Centralnej Komisji Egzaminacyjnej. Wobec faktu, że część absolwentów szkół średnich będzie po "starej" maturze a część po "nowej", powstaje wątpliwość związana z terminem egzaminów wstępnych na wyższe uczelnie. Problem w tym, że uczelnie wyższe obowiązują ustawy termin określenia zasad doboru kandydatów na 9 miesięcy przed rozpoczęciem roku akademickiego, natomiast uczniowie, którzy zdawać będą "nowe" matury muszą do końca września zdecydować się na wybór przedmiotów ma-

turalnych. Z nieoficjalnych informacji wynika, że MEN proponować będzie, aby zasady naboru na studia określone były przed wakacjami. Sprawa doboru na studia w związku z "maturami-2002" będzie - według zapowiedzi Prorektora - dyskutowana na kwietniowym posiedzeniu Senatu.

Prorektor poinformował następnie, że Starosta Powiatu Cieszyńskiego zwrócił się do Politechniki Śląskiej z ofertą utworzenia studiów wyższych w Cieszynie - JM Rektor zapowiedział, że jeśli do końca tygodnia Państwo Dziekani nie wykażą zainteresowania tą ofertą, to odpowiedź ze strony Uczelni będzie negatywna.

● Dr A. KOSSUTH poinformował, że Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" weszła w spór zbiorowy z Rządem RP w związku z finansowaniem wyższych uczelni. 18 i 19 stycznia br. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ "S" prowadziła we wszystkich uczelniach wyższych akcję protestacyjną, polegającą na oflagowaniu budynków.

● Dr K. CZAPLA zaprosił na targi budownictwa i ogrzewania, które zorganizowane będą w Nowej Hali Sportowej w dniach 16÷18 lutego br.

KRONIKA REKTORSKA

■ 11 stycznia br. w Rektoracie podpisano porozumienie, przedłużające o rok umowę o współpracy między Fiat Auto Poland SA a Politechniką Śląską. Porozumienie podpisali dr Mario LIBERALE - Dyrektor Personelu i Organizacji Fiat Auto Poland oraz prof. Bolesław POCHOPIEŃ - Rektor Politechniki Śląskiej. Ustalono następujące kierunki współdziałania:

Podpisanie porozumienia z Fiat Auto Poland SA

(fot. W Kalinowski)

- uzgadnianie tematów prac badawczych,
- uzgadnianie tematów prac magisterskich,
- wzajemne prezentowanie i propagowanie osiągnięć,
- współdziałanie dotyczące zatrudniania absolwentów,
- doskonalenie przez studentów znajomości języków obcych w zakresie terminologii technicznej,
- wymiana doświadczeń w zakresie knowledge management ze szczególnym uwzględnieniem problematyki rozwoju kompetencji,
- powołanie zespołów specjalistów dla strategicznych rozwiązań technicznych i organizacyjnych.

Fiat Auto Poland SA zobowiązał się m.in. do sponsorowania zajęć z języka włoskiego dla studentów z bardzo dobrą znajomością języka angielskiego, przedstawiania tematów prac dyplomowych magisterskich, umożliwiania odbywania praktyk dyplomowych naszym studentom realizującym prace dyplomowe na rzecz firmy, dokonywania uzgodnień z Politechniką Śląską dotyczących zatrudniania absolwentów.

Podczas spotkania, w którym ze strony Politechniki uczestniczyli Rektor i Prorektorzy, dokonano podsumowania dotychczasowej współpracy, która dla obu stron przyniosła interesujące rezultaty. W realizacji prac dyplomowych dla potrzeb Fiata brali udział studenci następujących Wydziałów: Automatyki, Elektroniki

studiach podyplomowych. Ważnym zadaniem realizowanej umowy o współpracę były konkursy na najlepszą pracę dyplomową (o rozstrzygnięciu tegorocznego konkursu piszemy w innym miejscu - p. KONKURS FIATA). Po spotkaniu kierownictw Fiata i Uczelni odbyła się prezentacja osiągnięć firmy, w której uczestniczyła również grupa studentów.

■ W dniu 16 stycznia br. JM Rektor B. POCHOPIEŃ uczestniczył w uroczystym posiedzeniu Kolegium Dziekańskiego Wydziału Elektrycznego, podczas którego mistrz rzemiosła artystycznego - ludwisarz mgr inż. Wacław FELCZYŃSKI (absolwent Wydziału Elektrycznego) przekazał Dziekanowi B. GRZESIKOWI dzwoni odłany z okazji jubileuszu 55-lecia Uczelni i Wydziału Elektrycznego (o przekazaniu dzwonu piszemy szerzej w rubryce RÓŻNE).

■ 17 stycznia br. w Warszawie w hotelu Victoria odbyło się spotkanie z okazji 80-lecia obecności firmy Fiat w Polsce. W spotkaniu, poza władzami Grupy Fiat, uczestniczyli przedstawiciele współpracujących z Fiatem instytucji. Politechnikę Śląską reprezentował Prorektor W. ZIELIŃSKI.

■ W dniu 24 stycznia br. JM Rektor B. POCHOPIEŃ wraz z Dyrektorem Centrum Komputerowego Politechniki Śląskiej dr. inż. K. NAŁĘCKIM uczestniczyli w posiedzeniu Rady Założycielskiej Śląskiej Akademickiej Sieci Komputerowej. Przewodniczący Rady Użytkowników prof. J. JANEKZEK złożył sprawozdanie z działalności RU w roku 2000. Jakość funkcjonowania sieci została oceniona jako zadowalająca. Pozytywnie oceniono działalność Jednostki Wiodącej. Wystosowano pismo do Ministra Nauki prof. A. WISZNIEWSKIEGO, w którym przedstawiono problemy związane z funkcjonowaniem ŚASK.

Prezentacje osiągnięć Fiata Auto Poland SA

(fot. W. Kalinowski)

i Informatyki, Chemicznego, Elektrycznego, Inżynierii Materiałowej, Metalurgii i Transportu, Mechanicznego Technologicznego, Organizacji i Zarządzania. Fiat Auto Poland przekazywał na bieżąco do Biura Karier Studenckich oferty pracy, a BKS skierowało do pracy ok. 50 absolwentów. Politechnika Śląska przekazywała natomiast do Fiata informacje o realizowanych

Ze względu na stan zdrowia prof. K. GIBIŃSKI złożył rezygnację z funkcji Przewodniczącego Rady Założycielskiej ŚASK. Na wniosek Rektora B. POCHOPIENIA podjęto uchwałę o przyznaniu prof. K. GIBIŃSKIEMU funkcji Honorowego Przewodniczącego Rady Założycielskiej ŚASK.

■ 24 stycznia br. odbyła się na Wydziale Budownictwa konferencja "Dydaktyka Wydziału Budownictwa 2001", będąca podsumowaniem prac nad modernizacją planów i programów nauczania w ciągu ostatnich 3 lat, również w ramach zakończonego programu Tempus. W otwarciu konferencji uczestniczył Prorektor W. ZIELIŃSKI.

■ 26 stycznia br. w Uniwersytecie Śląskim odbyło się spotkanie prorektorów ds. dydaktyki regionu śląskiego z Dyrektorem Centralnej Komisji Egzaminacyjnej oraz przedstawicielami Kuratorium Śląskiego. Tematem dyskusji była informacja na temat matury - 2002 oraz jej uznawalności przez szkoły wyższe w procesie rekrutacji. W spotkaniu wziął udział Prorektor W. ZIELIŃSKI.

■ Na zaproszenie Dyrektora Salezjańskiego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Tarnowskich Górach, ks. mgr. Waldemara KAPUSTY, w dniu 31 stycznia 2001 r. JM Rektor B. POCHOPIEŃ i Dziekan J. BENDKOWSKI uczestniczyli w uroczystościach patronalnych św. J. Bosko. Gośćmi ośrodka byli również Nuncjusz Apostolski abp Józef KOWALCZYK, Ordynariusz Diecezji Gliwickiej ks. bp Jan WIECZOREK oraz Wojewoda Śląski W. WINKLER.

K R A S P

Publikujemy niżej pismo z dnia 23.01.2001 r. przewodniczącego KRASP, prof. Jerzego Woźnickiego do rektorów szkół wyższych oraz uwagi Komisji Legislacyjnej KRASP do projektu Ministra Edukacji Narodowej ustawy "Prawo o szkolnictwie wyższym" z grudnia 2000 r.

**Szanowni Państwo
Rektorzy - członkowie Konferencji Rektorów
Akademickich Szkół Polskich
Magnificencjo**

Pragnę poinformować, że zakończyły się powodzeniem usilne starania, podejmowane przez przewodniczącego Komisji ds. Finansowania Szkolnictwa Wyższego KRASP, Rektora UW - prof. Piotra Węgleńskiego i przede mnie, o uzyskanie możliwości przedstawienia Prezesowi Rady Ministrów Jerzemu Buzkowi sytuacji finansowej publicznych szkół wyższych po nieprzekazaniu przez MEN w roku 2000 dotacji w deklarowanej wysokości.

W dniu 16 stycznia br. doszło do naszego spotkania z Premierem w obecności Przewodniczącego Unii Wolności i Przewodniczącego Sejmowej Komisji Finansów Publicznych. Poinformowaliśmy w imieniu rektorów o dramatycznej sytuacji, w jakiej znalazły się uczelnie

publiczne, oraz o działaniach, które będą one zmuszone podjąć pod presją istniejących warunków oraz pod naciskiem zdesperowanych pracowników i studentów. Zwróciliśmy także uwagę na niewłaściwy sposób działania władz wobec szkół wyższych w związku z zaistniałą w końcu roku 2000 sytuacją budżetu Państwa. Premier przyjął nasz postulat zrekompensowania uczelniom utraconych dotacji w 2001 r. i zapowiedział - przy akceptacji Przewodniczącego Unii Wolności i Przewodniczącego Sejmowej Komisji Finansów Publicznych - przyjęcie odpowiedniej poprawki do projektu budżetu Państwa na rok bieżący. Zostaliśmy poinformowani, że można spodziewać się głosowań w Sejmie nad tą sprawą na początku lutego br. W dniu 28 lutego br. odbędzie się posiedzenie Prezydium KRASP poświęcone ocenie sytuacji w szkolnictwie wyższym i określeniu - na tym tle - wspólnej reakcji uczelni publicznych w przypadku, gdyby powyższa deklaracja naszych rozmówców nie została zrealizowana. W załączeniu przekazuję uwagi do zmienionej przez MEN projektu ustawy "Prawo o szkolnictwie wyższym" z grudnia 2000 r. skierowanej w imieniu KRASP przez Przewodniczącego Komisji ds. Legislacyjnych KRASP, Rektora AE w Katowicach - prof. Jana Wojtyłę. Z przykrością stwierdzam, że z dostępnych, przekazanych mi przez Rektora J. Wojtyłę informacji wynika, iż żadna z naszych uwag nie została uwzględniona w pracach MEN nad projektem ustawy. W tej sytuacji Prezydium KRASP określi swój stosunek do projektu MEN w dniu 28 lutego br.

Chciałbym ponadto poinformować, że opublikowane zostało orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wraz z uzasadnieniem w sprawie konstytucyjności aktualnie obowiązujących przepisów wprowadzających odpłatność za naukę w szkole wyższej. Kopię tego obszernego, 46-stronicowego dokumentu udostępnia na życzenie Biuro KRASP (dokument ten można także znaleźć na stronie internetowej Trybunału - <http://www.tyrbunal.gov.pl>; należy wybrać przycisk "orzecznictwo", następnie "baza danych" i podać sygnaturę "SK 18/99").

prof. dr hab. Jerzy Woźnicki

UWAGI

do projektu Ministra Edukacji Narodowej ustawy - "Prawo o szkolnictwie wyższym" grudzień 2000

Przedstawiam następujące uwagi i zasadnicze wnioski do przekazanego mi projektu ustawy "Prawo o szkolnictwie wyższym" z 14.12.2000 r.

1. Zasady funkcjonowania akademickiej instytucji akredytacyjnej, w tym rola zespołów jako jej organów roboczych, określone w projekcie z 5.07.2000 r. powinny być utrzymane. Akademicka Komisja Akredytacyjna

musi mieć pełne kompetencje w zakresie akredytacji i standaryzacji, co oznacza że nie może ich dzielić z innymi organami (inaczej niż to zapisano w art. 33 ust. 2 pkt. 2 projektu), oczywiście, bez naruszania konstytucyjnych kompetencji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

Wniosek: Należy przywrócić - w odniesieniu do Akademickiej Komisji Akredytacyjnej - zapisy projektu z 5.07.2000 r., dotyczące Rady Głównej Akredytacyjnej, objęte jej funkcją akredytacyjną i standaryzacyjną.

2. Zgodnie z ustaleniami dotyczącymi przedłożonego mi projektu, dokonanymi na spotkaniu Ministra Edukacji Narodowej z Prezydium KRASP 1.12.2000 r. w Koszalinie, Rada Główna Szkolnictwa Wyższego i Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich powinny mieć równe kompetencje. RGSW musi przekazać kompetencje w istocie standaryzacyjne Akademickiej Komisji Akredytacyjnej.

Wniosek: Należy przenieść wszystkie kompetencje standaryzacyjne RGSW na AKA i zapewnić równowagę kompetencji między RGSW i KRASP.

3. Przepisy płacowe stanowią jeden z fundamentalnych warunków poparcia KRASP dla projektu z 5.07.2000 r. Treść tych przepisów jest znana środowisku akademickiemu i cieszy się jego poparciem. Rektorzy nie mogą podpisać się pod zmianami na niekorzyść kadry akademickiej w tym zakresie.

Wniosek: Należy przywrócić treść art. 134 z projektu z 5.07.2000 r.

4. Z wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sprawie odpłatności za studia nie wynika zakaz pobierania opłat za studia stacjonarne; w pewnych warunkach studia dzienne nie mające charakteru podstawowej formy studiów mogłyby być odpłatne (współpłatne). Zastąpienie w szczególności postanowień art. 85 projektu z 5.07.2000 r. obecnie proponowaną treścią tego przepisu nie znajduje uzasadnienia i jest niekorzystne dla uczelni.

Wniosek: Należy przywrócić regulacje projektu z 5.07.2000 r. dotyczące odpłatności za usługi edukacyjne.

5. Na spotkaniu w dniu 28.06.2000 r. Premiera Rządu RP z rektorami akademii medycznych oraz Ministrem Edukacji Narodowej, Ministrem Zdrowia i Przewodniczącym KRASP ustalono, że szpitale kliniczne staną się częścią akademii medycznych. Prace nad wprowadzeniem tego ustalenia w życie zostały przerwane zgonem ś.p. Minister Ce-

gielskiej. Rezygnacja z regulacji statusu szpitali klinicznych w ustawie "Prawo o szkolnictwie wyższym" i odesłanie do odrębnych przepisów stanowi odejście od powyższych ustaleń. Sprawa ta ma istotne znaczenie dla rektorów i dla ich poparcia dla projektu ustawy.

Wniosek: Należy wrócić do regulacji statusu szpitali klinicznych w projekcie ustawy z 14.12.2000 r.

6. Projekt z 14.12.2000 r. ogranicza zasięg pomocy materialnej dla studentów do studentów studiów stacjonarnych, nie wskazując możliwości rozszerzenia zakresu podmiotowego tej pomocy.

Wniosek: Należy wprowadzić do ustawy postanowienia stanowiące możliwość objęcia pomocą materialną wszystkich studentów znajdujących się w trudnej sytuacji.

Niniejsze uwagi i wnioski mają charakter wstępny.

Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich przedstawi swoje formalne stanowisko wobec projektu rządowego ustawy pn. "Prawo o szkolnictwie wyższym" po jego oficjalnym przedłożeniu przez Rząd RP.

Przeprowadzone z rektorami konsultacje wskazują jednak, że postulaty zawarte w przedstawionych wnioskach mają dla rektorów akademickich szkół polskich zasadnicze znaczenie.

*Przewodniczący Komisji
ds. Legislacyjnych KRASP
prof. dr hab. Jan Wojtyła*

TYTUŁ NAUKOWY STOPNIE I STANOWISKA

■ Tytuł naukowy profesora

Prezydent RP wręczył nominacje profesorskie następującym pracownikom naszej Uczelni:

- **prof. dr hab. inż. Mieczysław METZGER** (RAu-1), od 1.01.2001 r.
- **prof. dr hab. inż. Andrzej BUCHACZ** (RMT), od 1.01.2001 r.
- **prof. dr hab. inż. Jan ŁASKAWIEC** (RM-7), od 1.01.2001 r.
- **prof. mgr inż. arch. Tadeusz PFÜTZNER** (RAR-5), od 1.01.2001 r.
- **prof. dr hab. Jan CISOWSKI** (RMF-1), od 10.01.2001 r.
- **prof. dr hab. inż. Stanisław TKACZYK** (RMT-1), od 10.01.2001 r.

■ Habilitacje

Stopień doktora habilitowanego uzyskał:

• **dr hab. inż. Piotr FEDELIŃSKI**

(ur. 20.05.1956 r. w Chorzowie) z Wydziału Mechanicznego Technologicznego w zakresie budowy i eksploatacji maszyn - metod komputerowych mechaniki; uchwałą RMT - 19.07.2000 r., zatwierdzenie przez CK ds. TNi SN - 29.01.2001 r.

■ Doktoraty

Stopień doktora nauk technicznych uzyskali:

• **dr inż. Alicja KOCUR**

(ur. 04.03.1968 r. w Piotrkowie Trybunalskim) z Katedry Inżynierii Chemicznej i Procesowej Pol. Śl.; temat pracy - "Praca reaktora z przerzutem gazu przy narzuconym profilu temperatury wlotowej", promotor - dr hab. inż. Jan Thullie prof. nzw. w Pol. Śl., RCh - 10.01.2001 r.

• **dr inż. Michał SZEWCZYK**

(ur. 16.07.1972 r. w Wodzisławiu Śl.) z Instytutu Elektroenergetyki i Sterowania Układów Pol. Śl.; temat pracy - "Koncepcja zintegrowanego systemu automatyki zabezpieczeniowej hydrozespołów odwracalnych", promotor - prof. dr hab. inż. Wilibald Winkler, RE - 23.01.2001 r., z wyróżnieniem

• **dr inż. Bernard KOWOLIK**

(ur. 01.03.1969 r. w Kędzierzynie Koźlu) z Katedry Konstrukcji Budowlanych Pol. Śl.; temat pracy - "Interakcja sił wewnętrznych w konstrukcjach stalowych ogarniętych pożarem", promotor - dr hab. inż. Wojciech Skowroński prof. Pol. Opolskiej, RB-31.01.2001 r.

■ Stanowisko profesora zwyczajnego

Minister EN mianował na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Śląskiej od 1 stycznia 2001 r.

• **prof. dr hab. inż. Marka HETMAŃCZYKA (RM-7).**

Gratulacje

DYDAKTYKA

● Obciążenia dydaktyczne w r.ak. 2000/2001

Planowana liczba grupogodzin w bieżącym roku akademickim wynosi 676 990 i jest wyższa niż w roku ubiegłym o 4,6%. Wzrosła także liczba godzin ponadwymiarowych o 5,8% i wynosi 194 225. W całkowitym obciążeniu dydaktycznym udział poszczególnych rodzajów

zajęć jest następujący: wykłady - 16,9%, ćwiczenia - 21,7%, laboratoria - 40,1%, projekty - 16,0% i seminaria - 5,3%. W grupie trzech wydziałów o największym planowanym obciążeniu są: RAu - 96800 godz., RM - 62536 godz., ROZ - 60435 godz. Największą bezwzględną liczbę godzin ponadwymiarowych mają natomiast: RAu - 35071 godz., RMF - 23110 godz., ROZ - 18795 godz.

Liczba godzin ponadwymiarowych przypadających na jednego nauczyciela akademickiego w poszczególnych jednostkach Uczelni jest następująca:

1. OS - 384
2. RDDB - 282
3. RMF - 214
4. RAu - 172
5. ROZ - 162
6. RMT - 141
7. SPNJO - 132
8. RG - 118
9. RB - 112
10. OGI - 96
11. RIE - 95
12. RM - 91
13. RE - 78
14. RAr - 58
15. RCh - 18

● Studia doktoranckie

Liczba uczestników studiów doktoranckich w Politechnice Śląskiej - według stanu z 31 grudnia 2000 r. - wynosi 767, w tym 648 na studiach dziennych (rok wcześniej zarejestrowanych było 720 uczestników). Z grupy tej 264 osoby posiada otwarty przewód doktorski, a 622 osoby pobiera stypendium doktoranckie. Po ostatnim roku studiów bez obrony pracy doktorskiej pozostały 74 osoby.

Studia doktoranckie prowadzone są obecnie na 10 wydziałach. Liczba uczestników studiów na poszczególnych wydziałach przedstawia się następująco:

Wydział	Liczba uczestników na studiach	
	dziennych	zaocznych
RAr	27	
RAu	101	73
RB	22	
RCh	61	
RE	48	17
RIE	92	15
RG	89	15
RMT	105	1
RM	84	13
ROZ	19	
Razem	648	119

Spółród 107 uczestników, którzy studia doktoranckie rozpoczęli w 1996 roku 85 posiada otwarty przewód doktorski, a tylko 8 obroniło pracę doktorską. 33 osoby zostały skreślone lub zrezygnowały ze studiów, a 67 osób ma przedłużony okres trwania studiów.

Z powyższych danych wynika, że sprawność studiów doktoranckich jest bardzo niska.

ORGANIZACJA

W styczniu 2001 roku ukazały się następujące wewnętrzne akty normatywne Rektora Politechniki Śląskiej.

■ Zarządzenia

- Nr 4/2000/2001 z dnia 2 stycznia w sprawie powołania na rok 2001 Uczelnianej Komisji ds. Studenckich Praktyk i Obozów Naukowo-Badawczych
- Nr 5/2000/2001 z dnia 25 stycznia w sprawie wprowadzenia Regulaminu Organizacyjnego Politechniki Śląskiej
- Nr 6/2000/2001 z dnia 26 stycznia w sprawie symboli organizacyjnych jednostek organizacyjnych i komórek administracyjnych Politechniki Śląskiej
- Nr 7/2000/2001 z dnia 26 stycznia w sprawie ustalenia podległości służbowej jednostek organizacyjnych oraz komórek administracyjnych Politechniki Śląskiej
- Nr 8/2000/2001 z dnia 26 stycznia w sprawie wprowadzenia wzoru Karty Stanowiska Pracy
- Nr 9/2000/2001 z dnia 29 stycznia w sprawie wprowadzenia zmiany w strukturze organizacyjnej Wydziału Organizacji i Zarządzania

■ Pismo okólne

- Nr 9/2000/2001 z dnia 29 stycznia w sprawie powołania Zakładowej Komisji Pojedynczej

WSPÓŁPRACA Z ZAGRANICĄ

■ Wyjazdy, przyjazdy

W styczniu 2001 r. Dział Współpracy z Zagranicą zarejestrował 55 wyjazdów zagranicznych do 15 następujących krajów: Czechy (15 osób), Niemcy (8), Wielka Brytania (8), Belgia (5), USA (4), Finlandia (3), Rosja (2), Szwecja (2), Węgry (2) oraz Austria, Francja, Hiszpania, Holandia, Izrael i Włochy (po jednej osobie).

Cele wyjazdów: konsultacje i wykłady - 25, staże - 16, konferencje - 5, wymiana - 5, praca - 1, inne powody - 3.

W tym samym miesiącu do Uczelni przybyło 8 osób z czterech krajów: Czechy (5), Portugalia (1), Ukraina (1), Włochy (1).

OSIĄGNIĘCIA WYDZIAŁU ARCHITEKTURY W ROKU 2000

- Ogromny sukces w Międzynarodowym Konkursie Architektonicznym pod auspicjami UIA oraz UNESCO, z udziałem prawie 100 zespołów z 70 krajów świata, za projekt (p. okładka) "Zagospodarowanie terenów przemysłowych dzielnicy Karolina w Ostrawie" odniósł zespół w składzie:

arch. Andrzej DUDA,
arch. Jan KUBEC,
prof. arch. Jerzy WITECZEK,
arch. Henryk ZUBEL,
przy współpracy studentów Wydziału zdobywając I nagrodę i prawo do realizacji. II nagrodę w tym konkursie zdobył zespół: arch. Stanisław LESSAER,
arch. Zbigniew SAŚIADEK,
także przy współpracy ze studentami.

- Nagrodę III stopnia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji uzyskali pracownicy Wydziału:

arch. Antoni PIETRAS
arch. Jakub CZARNECKI
razem z zespołem
za zrealizowany projekt budynku Banku BRE SA w Katowicach.

- Wyróżnienie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji za pracę doktorską pt. "Kształtowanie transparentnych obiektów architektonicznych przy zastosowaniu współczesnych technologii szkła" uzyskał dr inż. arch. Zbyszko BUJNIEWICZ. Promotorem pracy był prof. zw. dr inż. arch. Wiktor JACKIEWICZ.

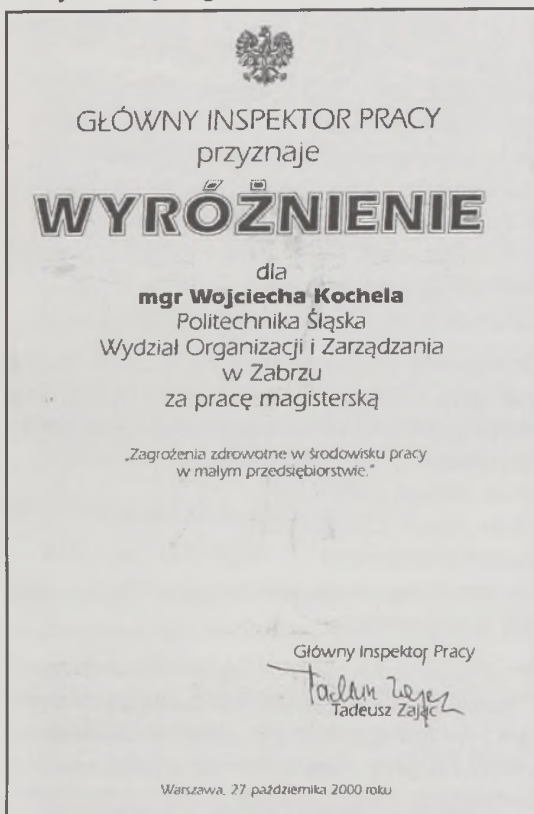
- W dorocznym Ogólnopolskim Konkursie Architektonicznym im. Waltera HENNA na najlepszą pracę dyplomową o tematyce przemysłowej główną nagrodę i półroczne stypendium w Niemczech otrzymały dyplomantki:

Alicja DRÓŹDŹ,
Sylwia SIEGEL.
Promotorem pracy był dr inż. arch. Jerzy WOJEWÓDKA.

NAGRODA GŁÓWNEGO INSPEKTORA PRACY

W październiku 2000 r. odbyła się w Warszawie w siedzibie Głównego Inspektora Pracy uroczystość wręczenia nagród i wyróżnień w konkursie - "Nagroda Głównego Inspektora Pracy za prace naukowo-badawcze i dyplomowe". Jednym z laureatów, który dostał wyróżnienie za indywidualną pracę dyplomową pt. "Zagrożenie zdrowotne w środowisku pracy w małym przedsiębiorstwie" został absolwent Wydziału Organizacji i Zarządzania mgr inż. Zbigniew KOCHEL. Promotorem pracy była dr inż. Teresa MUSIOŁ, adiunkt w Katedrze Podstaw Systemów Technicznych kierowanej przez prof. dr. hab. inż. Jana Kaźmierczaka, natomiast recenzentem - prof. dr. hab. inż. Ryszard Studenski z Instytutu Psychologii Uniwersytetu Śląskiego.

Wyróżniona praca magisterska została napisana w oparciu o własne doświadczenia autora w zakresie działań na rzecz ochrony człowieka w środowisku pracy. W części teoretycznej praca zawiera opracowaną metodologię identyfikacji zagrożeń występujących na stanowiskach pracy. W części doświadczalnej obszaru badań własnych przeprowadzono aplikację metodologii w procesie oceny wpływu czynników zagrożeń na zdrowie pracowników przedsiębiorstwa F.P.H. W "Polmet" S.c.

KONKURS FIATA W POLITECHNICE ŚLĄSKIEJ '2000

Już po raz czwarty w naszej Uczelni ogłoszony został konkurs Fiata na najlepsze prace doktorskie i magisterskie o tematyce związanej z dziedziną motoryzacji. Podobnie jak w ubiegłych latach stypendia zostały ufundowane przez przedsiębiorstwa skupione w koncernie Fiat: Fiat Auto Poland Bielsko-Biała, Teksid Poland Bielsko-Biała oraz Magneti Marelli Sosnowiec.

Na konkurs wpłynęło 13 prac z różnych Wydziałów, z których Komisja nagrodziła 6 (pięć magisterskich i jedną inżynierską). Nie nagrodzono pracy doktorskiej.

Za najlepsze prace magisterskie laureatami zostali:

1. Mgr inż. Marcin MICHALCZYK - Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki za pracę *"Zastosowanie filtrów ortogonalnych do aktywnego tłumienia hałasu"* - obecnie uczestnik zaocznych studiów doktoranckich na kierunku Automatyka i Robotyka w naszej Uczelni
2. Mgr inż. Maciej KIWER - Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki za pracę *"Symulacja procesu montażu w przykładowej fabryce samochodów"* - obecnie uczestnik zaocznych studiów doktoranckich na kierunku Automatyka i Robotyka specjalność: sterowanie produkcją
3. Mgr inż. Ryszard JAN - Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki za pracę *"Karta interfejsu CAN do komputera IBM PC dla monitorowania sieci CAN w samochodach i przemyśle"* - w chwili obecnej zatrudniony w firmie "WASKO" w Gliwicach na stanowisku analityk systemów łączności komputerowej
4. Mgr inż. Józef WIORA - Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki za pracę *"System kontrolno pomiarowy do samochodów osobowych oparty na mikroprocesorze z serii MCS 51"* - obecnie uczestnik studiów doktoranckich na Politechnice Śląskiej oraz pracownik Zespołu Szkół Łączności w Gliwicach, nauczyciel przedmiotów zawodowych
5. Mgr inż. Damian SŁAWIK, mgr inż. Dominik WACHLA i mgr inż. Jacek WOJTUSIK - Wydział Mechaniczny Technologiczny - za pracę zbiorową *"Badanie wrażliwości dia-*

gnostycznej ocen sygnałów wibroakustycznych przekładni zębatych w dziedzinie czasu". Wszyscy trzej panowie są obecnie uczestnikami studiów doktoranckich w Katedrze Podstaw Konstrukcji Maszyn na Wydziale Mechanicznym Technologicznym naszej Uczelni.

Za najlepszą pracę inżynierską laureatem został: Inż. Dariusz GABRYŚ - Wydział Elektryczny za pracę "Analiza systemu malowania elektrostatycznego" - obecnie zatrudniony w firmie "TECHMAG" w Gliwicach.

Uroczyste wręczenie dyplomów odbyło się w dniu 11.01. 2001 r. w Sali Senatu Politechniki Śląskiej. Ze strony Uczelni uczestniczyli JM Rektor prof. Bolesław Pochopiń, Prorektor ds. Nauki prof. Remigiusz Sosnowski, Prorektor ds. Dydaktyki prof. Wojciech Zieliński, promotorzy nagrodzonych prac oraz Dziekani Wydziałów, w których prace zostały wykonane. W spotkaniu uczestniczyli również: przedstawiciel Centrum Badawczego Fiata z Turynu pan dr Carlo Vittorio Folonari - Dyrektor ds. Koordynacji Technologii, prof. Antoni Szumanowski (sekretarz Konsorcjum) z Politechniki Warszawskiej, pan Piotr Pajestka - wicedyrektor Departamentu Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej Komitetu Badań Naukowych oraz przedstawiciele przedsiębiorstw sponsorujących.

W uroczystości uczestniczyli: Prorektor Politechniki Łódzkiej, Filia Bielsko-Biała prof. Marek Trombski oraz laureaci Politechniki Łódzkiej, Filia B-B, gdzie nagrodzono 2 prace doktorskiej i 2 magisterskie.

Wręczenie nagród w Konkursie Fiata

(fot. W. Kalinowski)

STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ - ODDZIAŁ BUDOWNICTWA nagrada najlepszych studentów I roku studiów

W dniu 13 grudnia 2000 r. na Wydziale Budownictwa Politechniki Śląskiej w Gliwicach odbyła się miła uroczystość wręczenia nagród wyróżniającym się w nauce studentom I roku studiów w roku akad. 1999/2000.

Wręczone nagrody stanowiły pokłosie konkursu ogłoszonego przez Zarząd Oddziału Budownictwa Stowarzyszenia Wychowanków Politechniki Śląskiej. W konkursie, zgodnie z opracowanym regulaminem, mogli brać udział wyróżniający się studenci I roku deklarujący chęć dalszego studiowania na Wydziale. Na konkurs wpłynęły 24 wnioski, w tym ze studiów dziennych w Gliwicach:

II nagrodę w wysokości 600 zł - Roksana PUSTÓWKA (4,46)
 III nagrodę w wysokości 400 zł - Monika MAZUR (4,36)

2. Na studiach dwustopniowych w Gliwicach nagrody otrzymali:

I nagrodę w wysokości 1000 zł - Marcin KISIEL (ocena - 4,39)
 II nagrodę w wysokości 600 zł - Barbara PYCLIK (4,26)
 III nagrodę w wysokości 400 zł - Andrzej MACH (4,23)

3. Na studiach dziennych inżynierskich w Rybniku nagrody otrzymali:

I nagrodę w wysokości 1000 zł - Michał JANUS (ocena średnia - 4,50)
 II nagrodę w wysokości 600 zł - Aleksandra KOSTRZANOWSKA (4,30)
 II nagrodę w wysokości 600 zł - Elżbieta CZECH (4,30)

Ponadto Zarząd Oddziału przyznał pozostałym uczestnikom konkursu bony książkowe w wysokości po 100 zł.

W uroczystości uczestniczył Prodziekan Wydziału ds. Studenckich dr inż. Ryszard KLISZCZEWICZ, Zarząd Oddziału oraz wszyscy nagrodzeni i wyróżnieni bonami książkowymi.

W imieniu Zarządu Stowarzyszenia nagrody i wyróżnienia książkowe miał przyjemność wręczać Prezes Zarządu doc. dr inż. Stefan MERCIK, który korzystając z okazji złożył również laureatom życzenia świąteczne i noworoczne.

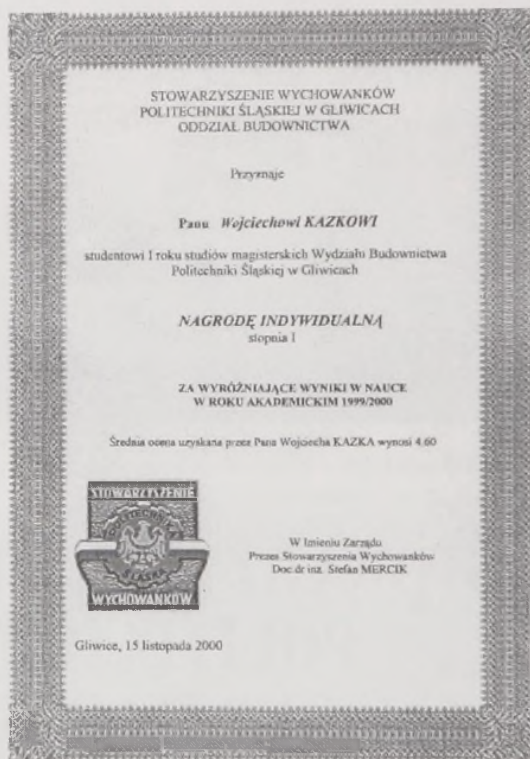
Na zakończenie uroczystości głos zabrał Prodziekan dr inż. R. Kliszczewicz, który podziękował Stowarzyszeniu za podjętą inicjatywę i szczodrość, zachęcając równocześnie studentów do dalszej aktywności w zdobywaniu wiedzy.

Stefan Mercik

1-stopniowych magisterskich - 7 wniosków, 2-stopniowych magisterskich - 3 wnioski oraz z CKI w Rybniku ze studiów dziennych inżynierskich - 14 wniosków. Wszystkie przedstawione wnioski spełniały warunki konkursu.

1. Na studiach jednostopniowych w Gliwicach nagrody otrzymali:

I nagrodę w wysokości 1000 zł - Wojciech KAZEK (ocena średnia - 4,63)

**KONEERENCJE
 I SEMINARIA NAUKOWE**

**■ SEMINARIA NAUKOWO-TECHNICZNE
 W RAMACH POLSKO-NIEMIECKIEJ
 SIECI NAUKOWEJ INCREASE**

W listopadzie 2000 r. w Instytucie Techniki Ciepłej Politechniki Śląskiej w Gliwicach przebywali pracownicy naukowcy Instytutu Inżynie-

rii Energetycznej Politechniki Berlińskiej. Pobyt był związany ze współpracą w ramach wspólnego projektu pt. "Optymalizacja zastosowania elektrociepłowni parowo-gazowych w polskim przemyśle" realizowanego w sieci INCREASE. Instytut Techniki Ciepłej Politechniki Śląskiej zaproponował w 1998 r. Zarządom Spółek Huty Katowice i Zakładów Azotowych w Kędzierzynie partnerstwo w wymienionym projekcie. Rezultatem projektu mają być opracowania wstępne modernizacji elektrociepłowni Huty

Katowice i Zakładów Azotowych Kędzierzyn. Partnerzy przemysłowi zobowiązali się do współpracy w zakresie udostępnienia niezbędnych danych eksploatacyjnych. Wizyta strony niemieckiej miała na celu poznanie obiektów przemysłowych i weryfikację danych dostarczonych wcześniej przez stronę polską (Instytut Techniki Ciepłej). W czasie pobytu gości z Berlina odbyły się dwa seminaria naukowo-techniczne u partnerów przemysłowych.

W dniu 15 listopada miało miejsce seminarium w Hucie Katowice SA, w którym wzięli udział:

- Dipl.Ing. Kerstin Kapanke,
- Dipl.Ing. Berit Erlach,
- Andrzej Krupka - ze strony Institut fuer Energietechnik, TU Berlin,
- inż. Krzysztof Pużanowski - specjalista ds. restrukturyzacji i prywatyzacji elektrociepłowni, uprzednio kierownik elektrociepłowni Huty Katowice,
- inż. Leszek Wróbel - kierownik Zakładu Energetycznego Huty Katowice SA,
- mgr inż. Mariusz Szydłowski - specjalista ds. gospodarki ciepłej procesów technologicznych zajmujący się m.in. odzyskiem palnych gazów hutniczych,
- prof. Andrzej Ziębik, mgr inż. Michał Warzyc - ze strony Instytutu Techniki Ciepłej Politechniki Śląskiej.

W czasie seminarium omówiono założenia projektowe przygotowane i przekazane wcześniej partnerom niemieckim przez Instytut Techniki Ciepłej Politechniki Śląskiej. Dyskutowano na temat kierunków i warunków modernizacji elektrociepłowni poprzez równoległe włączenie układu turbiny gazowej zasilanej palnymi gazami hutniczymi do istniejącego układu turbin parowych i częściowego wykorzystania istniejących kotłów parowych. Przedstawiono również wstępne obliczenia bilansowe elektrociepłowni po zastosowaniu turbiny gazowej. Omówione również zostały zagadnienia ekonomiczne pracy elektrociepłowni oraz jej funkcjonowanie po ewentualnej prywatyzacji. Po zakończeniu seminarium zwiedzono obiekty elektrociepłowni: maszynownię, kotłownię, sterownię oraz część obiektów technologicznych huty - linie ciągłego odlewania stali oraz instalację odzysku gazu konwertorowego.

Drugie seminarium, które odbyło się w dniu 16 listopada 2000 r. w Kędzierzynie dotyczyło modernizacji elektrociepłowni Zakładów Azotowych Kędzierzyn SA. W seminarium wzięli udział:

- Dipl.Ing. Kerstin Kapanke, Dipl.Ing. Berit Erlach, Andrzej Krupka,

- inż. Adam Golonka - dyrektor Jednostki Biznesowo-Usługowej (JBU) Energetyka Z.A. Kędzierzyn,
- mgr inż. Henryk Nawrot - były Główny Energetyk Z.A. Kędzierzyn,,
- prof. Andrzej Ziębik, prof. Jan Składzień, mgr inż. Michał Warzyc - ze strony Instytutu Techniki Ciepłej.

Przedstawione zostały dwa referaty:

- "Ogólne informacje o ZAK SA oraz JBU Energetyka" - inż. A. Golonka

- "Elektrociepłownia ZAK - aspekty wykorzystania turbiny gazowej" - mgr inż. H. Nawrot.

Po referatach odbyła się dyskusja na temat przedstawionych zagadnień. Pozyskano nowe oraz uzupełniono poprzednie dane przygotowane przez ITC, a dotyczące pracy elektrociepłowni w przeszłości. Dyskutowano na temat warunków zaopatrzenia elektrociepłowni w gaz ziemny oraz wpływu ceny tego paliwa na efektywność ewentualnej inwestycji. Po zakończeniu dyskusji zwiedzono obiekty elektrociepłowni (kotłownię, maszynownię, sterownię). Następnie odbyło się objazdowe zwiedzanie obiektów technologicznych Zakładów Azotowych Kędzierzyn SA (Zakłady Alkoholi OXO, Zakład Produkcji Nawozów Azotowych, Zakład Produkcji Mocznika).

Seminaria naukowo-techniczne u partnerów przemysłowych były bardzo owocne dla uczestników wspólnego polsko-niemieckiego projektu. Pozwoliły na poznanie zakładów, dla których są opracowywane projekty wstępne modernizacji elektrociepłowni przemysłowych oraz umożliwiły ostateczną kompletację danych do projektu.

Andrzej Ziębik

■ PODSTAWOWE PROBLEMY ENERGOELEKTRONIKI I ELEKTROMECHANIKI - PPEE'2000 Wisła, 12-15 grudnia 2000

Ostatnią pożegnalną konferencją upływającego XX wieku z zakresu elektrotechniki było IX Sympozjum "Podstawowe Problemy Energoelektroniki i Elektromechaniki PPEE'2000", odbywające się w dniach 12-15 grudnia w Wiśle. Był to powód do refleksji i podsumowania historii Sympozjum, którego organizacja rozpoczęła się w 1981r. za sprawą Oddziału Gliwickiego PTETiS i jego ówczesnego przewodniczącego prof. Stanisława Szpilki pod nazwą "Podstawowe Problemy Energoelektroniki". W 1993r. grono organizatorów uległo powiększeniu o Wydział Elektryczny Politechniki Śląskiej oraz Polskie Sieci Elektroenergetyczne SA w Warszawie, a w latach następnych - wciąż

poszerzający się zakres tematyczny, obejmujący- oprócz napędu elektrycznego i energoelektroniki- również maszyny elektryczne, elektroenergetykę, automatykę i teorię sterowania oraz nowe działy elektrotechniki teoretycznej- znalazł uwieńczenie w nazwie rozbudowanej o nowy człon: "Podstawowe Problemy Energoelektroniki i Elektromechaniki PPEE" oraz w patronacie Sekcji Energoelektroniki i Napędu Elektrycznego PAN.

Zbliżający się okres świąt Bożego Narodzenia stworzył szczególną okazję do podkreślenia integrującego charakteru konferencji i dobitnego wskazania, że spotkanie naukowe powinno służyć budowie ponaduczelnianej wspólnoty akademickiej, a jako jeden z istotnych owoców przynosić wzajemne zbliżenie uczestników oraz utrwalenie kontaktów pomiędzy ośrodkami badawczymi. Ten aspekt Sympozjum znalazł najsilniejszy wyraz we wspólnej wieczerzy wigilijnej, której nastrojową oprawę stanowiły pieśni, kolędy, obrzędy i gadki w wykonaniu młodych juhasów oraz gaździn z Koniakowa pod egidą słynnego góralskiego muzyka i filozofa Józefa Brody. Ciepłe słowa skierowane do uczestników przez Prodziekana prof. Kazimierza Gierlotkę, łamanie się opłatkiem przy wtórze góralskich dzwonek i przejmującym donośnym głose 5- metrowej trombity oraz dzieci w góralskich strojach z gałązkami, rozpalające na stołach kryształowe lampki - stworzyły świąteczny nastrój pełen serdeczności i wzajemnej życzliwości. Liczba tradycyjnych wigilijnych potraw, które pojawiły się na stołach była zgodna z liczbą sesji naukowych, a tych - było dokładnie dwanaście. Podczas wieczerzy wspomniano z uznaniem poranną błyskawicą, ale niezwykle miłą, wizytę Rektora prof. Bolesława Pochopienia. Dzień wcześniej w sesji inauguracyjnej wziął udział Dziekan Wydziału Elektrycznego prof. Bogusław Grzesik.

Dwanaście sesji, składających się na Sympozjum, było niezwykle pracowitych. Wygłoszo-

no ponad 70 referatów (przygotowanych przez 142 autorów) z zakresu elektromechanicznego przetwarzania energii (39), energoelektroniki (20) oraz elektroenergetyki (13). Przewodniczący sesji bardzo sumiennie przygotowali się do ich prowadzenia, w wyniku czego dyskusje na sali obrad były ciekawe, żywe i inspirujące.

Na podkreślenie zasługuje duża liczba uczestniczących krajowych ośrodków akademickich (19) oraz instytutów naukowo- badawczych i zakładów przemysłowych (10). Wiele z nich wniosło znaczący merytoryczny i finansowy wkład w organizację konferencji, dobitnie potwierdzając znaczenie i wagę współdziałania przemysłu i nauki. Dzięki wsparciu Komitetu Badań Naukowych oraz Polskich Sieci Elektroenergetycznych (jak też życzliwości ich przedstawiciela z-cy Dyrektora Biura Strategii Rozwoju dr. inż. Ryszarda Frydrychowskiego) możliwa stała się edycja pełnych (starannie redakcyjnie opracowanych przez mgr inż. E. Rogowicz) tekstów referatów (Conference Archives PTETiS vol., 10, 200, str. 434, ISBN 83-907217-7-5).

Rezultatem listopadowego spotkania Komitetu Organizacyjnego z Dyrekcją Będzińskich Zakładów Elektroenergetycznych - prezesem mgr inż. Bogumiłem Dudkiem i dyrektorem ds. rozwoju i strategii mgr. inż. Krzysztofem Kaletą były dwa ciekawe referaty: "Lokalny rynek energii elektrycznej - wyzwania, możliwości i dotychczasowe doświadczenia" oraz "Odnawialne źródła energii w strategii rozwoju BZE". Ten drugi wątek był szeroko podjęty na konferencji. Mówiono o elektrowniach słonecznych i wiatrowych, a wszyscy uczestnicy konferencji otrzymali książkę prof. Tadeusza Rodackiego i dr. Andrzeja Kandyby "Przetwarzanie energii w elektrowniach słonecznych". Wracając do Będzińskich Zakładów Elektroenergetycznych, to właśnie ich inicjatywa pozwoliła utrzymać wieloletnią już tradycję Sympozjum, a mianowicie - wydać grafikę profesora T. M. Siary, tym razem przedstawiającą wspaniałą zabytek architektury średniowiecznej - Zamek w Będzinie, objęty mecenatem i opieką BZE. Było to niezwykle miłe - móc przekonać uczestników Sympozjum, że region śląsko-dąbrowski to nie tylko kopalnie, huty i elektrociepłownie, ale również - ziemia o bogatej przeszłości historycznej i godnych uwagi zabytkach.

Jak zwykle - wśród zbiorowych uczestników i sponsorów nie zabrakło firmy DACPOL, która

nieprzerwanie od 1993r. uczestniczy wraz z prezesem mgr. inż. Adamem Sitnikiem w Sympozjum oraz firmy ENEL, kierowanej przez absolwenta Pol. Śląskiej dr. inż. Zdzisława Konopkę. Znaczenie takich form współpracy pozytywnie podkreślili w bardzo starannie przygotowanym podsumowaniu konferencji profesorowie: Andrzej Demenko i Leszek Frąckowiak (obaj z Politechniki Poznańskiej). Zwrócili również uwagę na atrakcyjną prezentację redaktora Urszuli Bugaj dotyczącą historii, dnia dzisiejszego i przyszłości "Wiadomości Elektrotechnicznych". Przywiozła ona z sobą wiele numerów czasopisma z ostatniego roku i skutecznie przekonała wielu uczestników do prenumeraty tego wartościowego i ważnego dla środowiska elektrotechnicznego miesięcznika.

Dwudziestą, dotychczas nie wspomnianą uczelnią, uczestniczącą w Sympozjum był Metropolitan University of Leeds (Wielka Brytania). Dr Edward Reed wzbogacił konferencję nie tylko ciekawym referatem naukowym, ale również - wygłoszonym wytworną angielszczyzną i przyjętym z aplauzem - wykładem "Some reflections from England and Poland on the problems of ageing lectures particularly in engineering", a następnie - profesjonalnie poprowadzoną degustacją win z różnych stron świata. Angielski dżentelmen w nienagannie skrojonej kamizelce w barwach brytyjskiej flagi potrafił przywołać przed oczy uczestników obrazy odległych egzotycznych plantacji i przekonać, że degustowanie, podejmowane z rozmysłem i znanstwem - przy wykorzystaniu wielu zmysłów: wzroku, węchu i smaku - potęguje i zwielokrotnia "winną przyjemność".

Introdukcją do opisanych przeżyć był koncert na flet i harfę w wykonaniu Anny Zmarzły (Filharmonia Częstochowska) i Małgorzaty Komorowskiej (Symfonia Varsovia), które zdołały utwierdzić słuchaczy w przekonaniu, że owe dwa instrumenty należą w orkiestralnej kolekcji do najwznieśszych i najwspanialszych. Kontynuacją wieczoru

muzycznego, obejmującego również muzykę dworską był wykład Mrs Rosemary Carnaghan, która przedstawiła życie w dawnych wiekach, uwiecznione w miniaturach na porcelanie angielskiej z wytwórni w Derby.

Nieformalnym podsumowaniem i zamknięciem Sympozjum stał się ostatni wieczór w kawiarce, któremu ton nadał wielokrotny uczestnik oraz niestrudzony promotor idei Sympozjum prof. Antoni Dmowski (Pol. Warszawska). Takie właśnie swobodne rozmowy i nieformalne dyskusje uczestników na temat konferencji, jej programu i realizacji, są niezwykle pomocne, pozwalając organizatorom ulepszać i doskonalić ich przebieg, jak też - unikać błędów, zwłaszcza tych, które zdarzają się raz na 100 lat i które - oby tak chciało być - Sympozjum PPEE ma już za sobą.

Krzysztof Kluszczyński

■ REGIONALNA KONFERENCJA PRZEDSTAWICIELI SZKÓŁ ZAWODOWYCH

25 stycznia br. na Wydziale Elektrycznym odbyła się II Regionalna Konferencja Przedstawicieli Szkół Zawodowych o profilu elektryczno-elektronicznym zorganizowana przez Wydział Elektryczny oraz Oddział Gliwicki Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Konferencję otworzył Dziekan prof. Bogusław GRZESIK, witając przedstawiciela Śląskiego Kuratorium Oświaty ds. Reformy - dyrektora Piotra SZLECHTA z Gliwickiej Delegatury oraz 53 dyrektorów i nauczycieli przedmiotów zawodowych z 38 szkół Polski Południowej. W konferencji brali udział przedstawiciele Wydziałów Edukacji Urzędów Miejskich z Gliwic i Sosnowca, przedstawiciel Wojewódzkiego Ośrodka Metodycznego oraz grupa pracowników Wydziału Elektrycznego Politechniki Śląskiej.

Podczas kilkugodzinnych obrad wygłoszono następujące referaty:

- Technika mikrosystemów - mechanika nowej generacji - przyszłość zaawansowanej technologii (prof. Tadeusz Skubis)
- Wdrożenie reformy szkolnictwa ponadgimnazjalnego (mgr Piotr Szecht)
- Potrzeby i możliwości w zakresie kształcenia nauczycieli (prof. Kazimierz Gierlotka, dr inż. Jan Kapinos)

W bardzo ożywionej dyskusji poruszano sprawy II etapu wdrażania reformy edukacji w Polsce w zakresie szkolnictwa ponadgimnazjalnego. Zwracano uwagę na konieczność diagnozowania potrzeb kształcenia oraz - z jednej strony na konieczność przekwalifikowania nauczycieli zawodu, a z drugiej - na trudności z tym prze-

kwalifikowaniem związane. Podkreślono ponadto, że jednostkami prowadzącymi kształcenie nauczycieli w zakresie ich przekwalifikowania powinny być wyłącznie szkoły wyższe, a nie doraźnie powoływane jednostki prowadzące okresowo różnego rodzaju kursy dokształcające. Stwierdzono, że likwidacja szkół zawodowych w obecnym kształcie może doprowadzić do obniżenia poziomu kształcenia specjalistycznego na poziomie średnim, szczególnie w zakresie specjalności elektryczno-elektronicznych. Większość dyskusantów wyrażała niezadowolenie z planowanej reformy szkolnictwa ponadgimnazjalnego, wyrażając przekonanie, że reforma ta wprowadza zbyt dużo zagrożeń edukacyjnych dla średniego szkolnictwa zawodowego.

Prezes Oddziału Gliwickiego SEP, dr inż. Marian MIKRUT w krótkim wystąpieniu scharakteryzował działalność Stowarzyszenia na rzecz uczniów i absolwentów oraz nauczycieli średnich szkół zawodowych o profilu elektryczno-elektronicznym. Zaprosił dyrekcje i nauczycieli tych szkół do utrzymywania kontaktów z jednostkami organizacyjnymi SEP oraz tworzenia nauczycielskich kół SEP na terenie szkół. Zaprosił również do udziału uczniów w kolejnej edycji konkursu "Z elektryką przez świat", który organizowany jest w Gliwicach na wiośnię wspólnie z Oddziałem Zagłębia Węglowego SEP w Katowicach. Prezes podziękował organizatorom za inicjatywę i przygotowanie Konferencji a uczestnikom za aktywny udział. Obrady Konferencji zamknął Dziekan B. GRZESIK, zapraszając nauczycieli i uczniów do udziału w "Dniu otwartym Wydziału", który zaplanowano na 20 lutego br.

Po obradach uczestnicy Konferencji skorzystali z okazji zwiedzenia wybranych pracowni i laboratoriów Wydziału. Spotkanie zakończyło się wspólnym obiadem w stołówce akademickiej.

Marian Mikrut

Z PRAC KBN

■ Posiedzenie Komitetu

18 stycznia 2001 roku odbyło się posiedzenie Komitetu Badań Naukowych. Obradom przewodniczył prof. Andrzej Wiszniewski - minister nauki, przewodniczący Komitetu.

Komitet jednomyślnie powołał dwa zespoły opiniodawczo-doradcze:

- Zespół do Spraw Współpracy Naukowej i Naukowo-Technicznej z Zagranicą,
- Zespół do spraw Infrastruktury Informatycznej.

Komitet przyjął do wiadomości informację Departamentu Ekonomicznego o wykonaniu budżetu w części 28 - Nauka w 2000 roku. Środki według ustawy budżetowej planowane były w wysokości 3 071 548 000 zł. Ministerstwo Finansów przekazało 2 917 955 000 zł, z czego wydatkowano 2 917 934 120,56 zł. Plan zadaniowo-finansowy na rok 2001 w dziale 730 - Nauka (po uwzględnieniu autopoprawki do projektu ustawy budżetowej zmniejszającej środki na naukę o 7 500 000 zł) ustala wydatkowanie kwoty 3 315 258 000 zł.

Departament Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej przedłożył, a Komitet przyjął, projekty uchwał w sprawie przyznania:

- środków na dofinansowanie badań naukowych i prac rozwojowych będących częścią programów międzynarodowych. Sześciu jednostkom biorącym udział w Inicjatywie Eureka przyznano na lata 2001-2003 dofinansowanie w łącznej wysokości 4 463 200 zł (z czego w roku 2001 - 1 803 200 zł);
- środków finansowych na opłacenie w 2001 roku składek na rzecz instytucji międzynarodowych. Komitet przyznał na ten cel równowartość w złotych: 2 250 USD, 35 000 FRF oraz 160 076 EURO.

Komitet przyjął również uchwałę - zreferowaną przez Departament Ekonomiczny - w sprawie przyznania środków w wysokości stanowiącej równowartość w złotych 30 156 384 EURO na finansowanie wkładu strony polskiej w 2001 roku z tytułu uczestnictwa w 5. Programie Ramowym Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji Unii Europejskiej. Pozostałe 22 000 000 EURO zostanie pokryte ze środków PHARE.

Departament Badań przedstawił projekty:

- uchwały w sprawie przyznania środków na dofinansowanie utrzymania w 2001 roku unikatowych urządzeń lub miejsc pracy badawczej o ogólnokrajowym lub regionalnym znaczeniu. Komitet uchwałę podjął, przyznając łącznie 22 142 000 zł na utrzymanie 41 przedsięwzięć;
- podziału w 2001 roku środków na badania własne szkół wyższych na grupy szkół nadzorowane przez właściwych ministrów. Łącznie Komitet przyznał na ten cel 241 098 000 zł.

Minister Jan Krzysztof Frąckowiak omówił projekt zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Badań Naukowych w sprawie podziału w 2001 roku środków pomiędzy zespoły Komitetu.

KBN podjął uchwałę przyznającą 166 108 800 zł, jako pierwszą ratę środków przeznaczonych w 2001 na finansowanie lub dofinansowanie działalności statutowej placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk.

Następnie Komitet zapoznał się z projektem rozporządzenia Ministra Nauki - Przewodniczącego KBN w sprawie wysokości wynagrodzenia członków zespołów KBN, członków zespołów opiniodawczo-doradczych i sekcji specjalistycznych oraz recenzentów i ekspertów powoływanych przez organy Komitetu.

Komitet odłożył do czasu dodatkowych opinii rozpatrzenie wniosków o ustanowienie projektów celowych zamawianych zgłoszonych do XXIV konkursu.

Departament Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej przedstawił, a KBN przyjął postanowienie o podpisaniu Memorandum of Understanding for Collaboration in the Construction of the ALICE (A Large Ion Collider Experiment) Detector przeznaczając na ten cel 3 858 675 zł. Departament przedstawił również informację na temat uczestnictwa Polski w 5. Programie Ramowym Unii Europejskiej.

Na zakończenie przekazano członkom Komitetu informacje o projekcie zarządzenia w sprawie powołania Zespołu Interdyscyplinarnego do Spraw Inwestycji Budowlanych oraz o wydaniu zarządzeń Ministra Nauki - Przewodniczącego Komitetu Badań Naukowych (zarządzenia zostaną ogłoszone w Dzienniku Urzędowym KBN):

- nr 1/2001 z dnia 8 stycznia 2001 w sprawie wyodrębnienia środków finansowych na finansowanie lub dofinansowanie określonych zadań w 2001 r.,
- nr 2/2001 z dnia 10 stycznia 2001 r. w sprawie powołania Zespołu Badań na Rzecz Obronności i Bezpieczeństwa,
- nr 3/2001 z dnia 10 stycznia 2001 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Działalności Wspomagającej Badania.

Następne posiedzenie Komitetu Badań Naukowych odbędzie się 15 lutego 2001 roku.

■ Współpraca naukowo-techniczna z Austrią

Instytucja koordynująca w Polsce:

Komitet Badań Naukowych (KBN), Departament Współpracy z Zagranicą i Integracji Eu-

ropejskiej, ul. Wspólna 1/3, 00-529 Warszawa, tel: (022) 625 51 55, fax: (022) 628 35 34, formularz zgłoszeniowy: www.kbn.gov.pl/pub/kbn/kryteria/opis.html, e-mail: jcalak@kbn.gov.pl

w Austrii:

Büro für Wissenschaftlich-Technische Zusammenarbeit des ÖAD, Schottenstrasse 1, 1010 Wien, tel. +43 1 533 24 55, fax +43 1 533 13 96, e-mail: wzt@oead.ac.at, homepage: <http://www.oead.ac.at/info/wtz>

Warunkiem zgłoszenia jest konkretne przedsięwzięcie naukowe, nad którym pracują naukowcy z obu krajów. Zgłoszenie powinno być podpisane przez obu partnerów.

Priorytety badawcze:

- technologie informatyczne,
- badania środowiska, zwłaszcza gospodarka odpadami, technologie składowania,
- technologie transportowe, meteorologia i geodynamika,
- badania materiałów, w tym technika laserowa i fizyka półprzewodników, metalurgia i budownictwo,
- ekonomika małych i średnich przedsiębiorstw,
- rolnictwo,
- chemia i procesy chemiczne,
- badania energii nienuklearnej,
- biomedycyna.

Mogą być również zgłaszane projekty z innych dziedzin, które znajdują zainteresowanie obu stron.

Finansowanie w ramach współpracy obejmuje koszty wymiany osobowej. Koszty podróży są pokrywane przez stronę wysyłającą a koszty pobytu przez stronę przyjmującą. Finansowanie badań realizowanych w ramach projektu musi być zapewnione z innych źródeł.

Okres realizacji projektów: maksymalnie 2 lata. Na jeden projekt można zgłaszać do 90 osobodni pobytu u partnera w ciągu roku i do 90 osobodni pobytu partnera u siebie.

Projekty są oceniane przez krajowych recenzentów, przy czym zwraca się uwagę szczególnie na następujące elementy:

- wartość naukową,
- potencjał i przygotowanie wnioskodawcy do realizacji projektu,
- możliwość zrealizowania zamierzeń przedstawionych w projekcie,
- znaczenie projektu dla obu stron (korzyść z badań oraz perspektywy na uzyskanie wartościowych wyników dla gospodarki jak patenty, licencje itd. lub możliwość uzyskania nowej wiedzy naukowej),

- możliwość wykorzystania projektu do integracji z programami ramowymi Unii Europejskiej lub innymi wielostronnymi,
- projektami międzynarodowymi.

Ostateczna decyzja o przyjęciu lub odrzuceniu projektu jest podejmowana na posiedzeniach polsko-austriackiej Grupy Roboczej.

■ Współpraca z Flandrią

Komitet Badań Naukowych w porozumieniu z Administracją Nauki i Innowacji, Ministerstwa Wspólnoty Flamandzkiej Belgii informuje, że w ramach realizacji międzynarodowej rządowej Umowy o Współpracy pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Flandrii (podpisanym 6 czerwca 1994 roku w Warszawie), w okresie od 15 stycznia do 30 kwietnia 2001 roku, polscy naukowcy z jednostek badawczo-rozwojowych, placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk, szkół wyższych oraz podstawowych (w rozumieniu statutów szkół wyższych) jednostek organizacyjnych tych szkół mogą zgłaszać w porozumieniu z partnerami flamandzkimi wspólne projekty badawcze.

Ogólne zasady tej współpracy na lata 2000-2002, zostały zawarte w postaci aneksu do nowego Programu Wykonawczego do ww. Umowy podpisanego w Brukseli 16 grudnia 1999 roku. Kopia tego aneksu o nazwie *Flandria_2000.doc*, znajduje się na serwerze WWW KBN pod adresem:

Name: Tadeusz Zaleski
 Email Address: tzaleski@kbn.gov.pl
 IP Address: tzaleski.kbn.gov.pl

lub

Tadeusz Zaleski
 rzecznik prasowy KBN

■ Stawka podatku dla czasopism specjalistycznych

Ukazało się rozporządzenie ministra finansów w sprawie wykazu czasopism specjalistycznych, do których stosuje się stawkę podatku od towarów i usług w wysokości 0% oraz warunków jej stosowania zawiera 1661 pozycji. Ministerstwo Finansów powołało międzyresortowy zespół do rozpatrywania odwołań wydawców. Odwołania należy składać w Departamencie Podatków Pośrednich MF ul. Świętokrzyska 12, 00-916 Warszawa, tel. (022) 694 30 72, fax (022) 826 01 22. Należy podać, że wydawnictwo spełnia warunki czasopisma specjalistycznego.

■ Polsko-Niemieckie Seminarium

Seminarium Polsko-Niemieckie na temat powstawania zorientowanych na nowoczesne technologie firm wywodzących się ze szkół wyższych instytucji naukowych z udziałem m.in. pana dr. Uwe Thomasa - sekretarza stanu w Federalnym Ministerstwie Edukacji i Badań Naukowych Republiki Federalnej Niemiec oraz pana dr. Jana Krzysztofa Frąckowiaka - sekretarza Komitetu Badań Naukowych, podsekretarza stanu w KBN, odbyło się w dniach 24 i 25 stycznia br. w Warszawie.

Celem seminarium była wymiana doświadczeń na temat działań związanych z zakładaniem nowych firm wywodzących się ze szkół wyższych i jednostek naukowo-badawczych.

Tematyka seminarium obejmowała:

- wdrażanie wyników badań poprzez transfer wiedzy do uruchamianych firm,
- wymianę doświadczeń na temat udanych modeli tworzenia firm zorientowanych na wysokie technologie, które są atrakcyjne z punktu widzenia inwestorów i wnoszą wkład we wspieranie regionalnych struktur gospodarczych,
- wykorzystanie niemieckich doświadczeń związanych z zakładaniem firm zorientowanych na wysokie technologie w nowych krajach związkowych,
- omówienie kwestii bezpieczeństwa własności intelektualnej i materialnej,
- połączenie polsko-niemieckich sieci służących wspieraniu założycieli nowych firm.

■ Konkurs otwarty

Komitet Badań Naukowych na podstawie uchwały nr 13/97 z 15 maja 1997 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania środków z budżetu państwa na finansowanie projektów celowych zamawianych **ogłasza konkurs otwarty na realizację następujących projektów:**

- "Opracowanie systemu ochrony pracowników i funkcjonariuszy policji przed negatywnymi konsekwencjami stresu zawodowego"
- "Opracowanie i praktyczne sprawdzenie koncepcji zrównoważonego rozwoju leśnictwa wielofunkcyjnego w regionie uprzemysłowionym"
- "System prognozowania popytu na pracę w Polsce"

- "Opracowanie systemu zbiórki i unieszkodliwiania opakowań po pestycydach i pilotażowe wdrożenie go w województwie wielkopolskim"
- "System zarządzania kryzysowego w sytuacjach zagrożenia powodzią dla potrzeb Województwa Pomorskiego (opracowanie modelowego systemu wczesnego ostrzegania przeciwpowodziowego na obszar Żuław Gdańskich i Gdańska)".

Oferty opracowane zgodnie z wymaganiami dokumentu "Kryteria i tryb przyznawania środków z budżetu państwa na finansowanie projektów celowych zamawianych" (Uchwała nr 13/97 z dnia 15 maja 1997 r. należy skłaść w KBN 00-529 Warszawa 53, ul. Wspólna 1/3, pok. 46, w terminie dwóch miesięcy od daty ukazania się ogłoszenia [ogłoszenie ukazało się w dzienniku Rzeczpospolita 30 stycznia 2001 r. oraz dostępne jest pod adresem <http://www.kbn.gov.pl/pub/kbn/kryteria/oglo01013.html>].

■ Program wspierania wymiany osobowej

Komitet Badań Naukowych i Niemiecka Centrala Wymiany Akademickiej (DAAD) podpisały w dniu 23 listopada 1999 roku w Bonn "Program wspólnego wspierania wymiany osobowej związanej z realizacją projektów badawczych".

Celem programu jest rozwijanie współpracy naukowej poprzez wspieranie wymiany osobowej, szczególnie młodej kadry naukowej, realizującej wspólne projekty badawcze.

Program jest skierowany do polskich i niemieckich zespołów naukowców zamierzających realizować wspólne projekty badawcze w dziedzinie nauk humanistycznych, społecznych, ekonomicznych i prawnych.

Zgłoszenia na formularzach, dostępnych w Internecie na stronach KBN

(<http://www.kbn.gov.pl/pub/kbn/kryteria/opis.html>), należy złożyć w terminie do dnia 31 lipca 2001 roku do Komitetu Badań Naukowych, Departament Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej. Partner niemiecki musi złożyć odpowiedni wniosek na formularzu DAAD w Niemczech. Składane wnioski (zgłoszenia) powinny być podpisane przez obu współpracujących partnerów.

Dofinansowanie zakwalifikowanych projektów rozpocznie się od 1 stycznia 2002 roku. Maksymalny okres wspierania projektu będzie wy-

nosił 2 lata. Szczegółowe informacje znajdują się w Internecie na stronach KBN: <http://www.kbn.gov.pl/miedzyn/2/niemcy/kbn-daad.html>

*Rzecznik prasowy
Komitetu Badań Naukowych
dr Tadeusz Zaleski*

Z NOTATNIKA PRZEWODNICZĄCEGO RG Sz.W.

STANOWISKO

Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego
z dnia 18 stycznia 2001 r.
w sprawie dokumentu

"Dobra praktyka naukowa. Rekomendacje"

Przedstawiony przez Zespół ds. Etyki w Nauce przy Przewodniczącym KBN tekst zatytułowany "Dobra praktyka naukowa. Rekomendacje" jest propozycją opisania i uporządkowania zasad etycznego postępowania w nauce w oparciu o powszechnie akceptowane kryteria, takie jak: wiarygodność, uczciwość, rzetelność, prawdomówność i nie przywłaszczanie sobie cudzych osiągnięć badawczych. Wymieniony dokument zawiera ponadto definicje najważniejszych i najczęściej spotykanych zjawisk patologicznych w obszarze nauki, ukazuje zasady postępowania w działalności badawczej oparte na dobrych obyczajach, a także proponuje określone procedury mające na celu egzekwowanie wcześniej ustalonych i przyjętych zasad.

Przemiany społeczne niosące ze sobą nową obyczajowość oraz reformy gospodarcze wymuszają coraz większą efektywność działania, nie zawsze sprzyjają zachowaniom etycznym, a niski stan kultury prawnej, także społeczności naukowych i akademickich, zbyt często owocuje lekceważeniem norm postępowania i obniżeniem prestiżu prawa. Uporczywe niedoinwestowanie nauki i szkolnictwa wyższego przy stale wzrastającej liczbie studiujących wznaga degradację procesu nauczania i spłykanie ocen w postępowaniach kwalifikacyjnych pracowników nauki i nauczycieli akademickich.

Rada Główna zaniepokojona tymi zjawiskami z aprobatą wita inicjatywę Zespołu ds. Etyki w Nauce wprowadzenia w Polsce ogólnie obowiązujących zasad dobrej praktyki naukowej.

Uważa jednak, że przyszły kodeks powinien objąć swym zasięgiem także proces nauczania akademickiego, które jest jedną z głównych form upowszechniania wyników badań naukowych. Rada Główna wyraża gotowość współuczestniczenia w dyskusjach i pracach nad takim dokumentem. W opinii Rady Głównej powinien on posiadać rangę ustawową, a na straż jego przestrzegania winna stać instytucja wysoko legislacyjnie umocowana w hierarchii państwowej, skupiająca uczonych o niepodważalnym autorytecie moralnym.

STANOWISKO

Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 stycznia 2001 r.

w sprawie

projektu budżetu państwa na 2001 r.

Projekt budżetu państwa na rok 2001, przedstawiony 15 listopada 2000 r., zakładał, że nie zostanie wykonana ustawa budżetowa z roku 2000, w tym w dziale 803 - Szkolnictwo wyższe, zamiast zaplanowanych 6028,3 mln zł, przyjęto zmniejszenie wydatków budżetowych szkolnictwa wyższego o około 100 mln zł.

Rzeczywistość okazała się o wiele bardziej dramatyczna. W istocie ograniczenie dotacji na dydaktykę i pomoc materialną dla studentów w uczelniach nadzorowanych przez MEN wyniosło w 2000 r. 187,0 mln zł. Łącznie szkolnictwo wyższe straciło ponad 210,0 mln zł w 2000 r. Jednocześnie mamy do czynienia ze spadkiem udziału środków na szkolnictwo wyższe planowanych w budżecie roku 2000 z 0,89% PKB do 0,83% PKB.

Rada Główna z olbrzymią troską i niepokojem odnotowuje powyższe fakty. Na szczególną krytykę zasługuje także sposób działania Ministerstwa Finansów, które nie przedstawiło z odpowiednim wyprzedzeniem MEN (a co za tym idzie także uczelniom wyższym podległym MEN) rzeczywistej wysokości obniżenia dotacji w roku 2000. W tej sytuacji wiele uczelni weszło w rok 2001 z poważnym zadłużeniem. Niektóre z nich rozważają zawieszenie na kilka tygodni działalności w 2001 r., aby uzyskać odpowiednie oszczędności.

Rada Główna zwraca się do Sejmu i Senatu RP, do wszystkich partii politycznych, które doceniają znaczenie edukacji dla pozycji naszego kraju w Europie, z apelem o dokonanie takich zmian w budżecie roku 2001, aby zrekompenzować straty, które uczelnie poniosły pod koniec 2000 r.

Z PRASY

DWA MIASTA - JEDNO ŻYCIE

Pod takim tytułem Miesięcznik Społeczno-Kulturalny "Śląsk" opublikował w numerze poświęconym lwowiakom (grudzień'2000) obszerny wywiad z Profesorem Tadeuszem ZAGAJEWSKIM, który przeprowadził red. Mateusz BABAK. Przedruk tego wywiadu zamieszczamy niżej za zgodą Redakcji Śląska" i Pana Profesora.

Prof. Tadeusz Zagajewski urodził się w 1912 roku we Lwowie. Ukończył Politechnikę Lwowską. W latach 1940-41 i 1944-45 pracował na lwowskiej uczelni jako asystent. W 1945 r. podjął pracę w nowoutworzonej Politechnice Śląskiej. Był adiunktem i zastępcą profesora. W 1954 r. otrzymał tytuł profesora. Po październiku 1956 r. pełnił funkcję prorektora. Napisał 8 książek i ponad 60 artykułów specjalistycznych z radiotechniki i elektroniki. Jest ojcem znakomitego poety Adama Zagajewskiego.

MB: Panie Profesorze, urodził się Pan, studiował i pracował we Lwowie, gdzie była politechnika. W latach trzydziestych przebywał Pan w Warszawie - mieście, gdzie była wówczas druga w Polsce politechnika. A gdy przyszło Panu po wojnie żyć w Gliwicach, od drugiego dnia pobytu tu zakładał Pan politechnikę. Widać był Pan na nią skazany. Ale rok 1945 nie był przecież początkiem związków Politechniki Lwowskiej ze Śląskiem.

TZ: Oczywiście - nie. Politechnika Lwowska istniała od 1844 roku, choć pod różnymi nazwami. Przed I wojną była jedyną polską uczelnią techniczną. Młodzież studencka, prawda, że wtedy głównie z zaborów austriackiego i rosyjskiego, działała w wielu różnych organizacjach niepodległościowych, ba, brała czynny udział w walkach Legionów Polskich, w obronie Lwowa. Również w powstaniach śląskich. Jako młody student wziął udział w III powstaniu późniejszy profesor Politechniki Lwowskiej i Śląskiej Włodzimierz Burzyński, specjalista z dziedziny budowy dróg i mostów, autor prac z teorii sprężystości. Po 1922 roku władze polskie rozpoczęły aktywną polonizację przemysłu górnośląskiego. W zakładach będących własnością kapitału niemieckiego było to trudne, gdyż Polacy pracowali tam niemal wyłącznie na stanowiskach robotniczych. Ale w przedsiębiorstwach, będących wcześniej własnością rządu

niemieckiego, pojawiło się natychmiast zapotrzebowanie na kwalifikowane kadry techniczne. A politechniki były wówczas tylko we Lwowie i w Warszawie, więc rozumiała, że wielu absolwentów lwowskiej uczelni znajdowało zatrudnienie na Śląsku. By daleko nie szukać... Kiedy niemieckie kierownictwo fabryki związków azotowych w Chorzowie opuściło Polskę wywożąc całą dokumentację techniczną fabryki, dyrekcję "Azotów" objął profesor Politechniki Lwowskiej Ignacy Mościcki wraz z grupą lwowskich współpracowników i w krótkim czasie uruchomił i powiększył produkcję. Młodzież z Górnego Śląska coraz częściej podejmowała studia politechniczne we Lwowie. Ich udział w życiu Politechniki widoczny był poprzez działalność w regionalnym Kole Śląskim.

Profesorowie i młodszy pracownicy naukowcy Politechniki Lwowskiej pracowali na tej uczelni do 1945 roku. Potem tworzyli uczelnie w kilku miastach, m.in. w Gliwicach. O tym mamy rozmawiać. Ale nadarza się wyjątkowa okazja, by powiedzieć trochę o losie Politechniki Lwowskiej w trakcie dwukrotnej okupacji sowieckiej i jednej niemieckiej.

Rzeczywiście, Politechnika Lwowska po zajęciu Lwowa przez armię sowiecką istniała nadal, nie tyle formalnie, bo formalnie przestała istnieć. Została przemianowana na Lwowski Politechniczny Instytut, rektor przestał być rektorem i dopiero gdzieś w grudniu 39 roku lub styczniu 40 roku zaczęła się reorganizacja. Objął władzę rektor pochodzący ze Wschodu i nastąpiła niewielka zmiana programów. Natomiast wykłady nadal prowadzili profesorowie Politechniki Lwowskiej, w większości Polacy. Przeważnie po polsku.

W jakim kierunku zmierzały owe zmiany programowe?

Dodano pewne przedmioty, że tak powiem, polityczno-ekonomiczne, które były obowiązkowe na wszystkich sowieckich uczelniach, poza tym zmiany w programach były niewielkie.

A czy może były one ukierunkowane pod potrzeby wojskowe?

Nie, raczej nie. I praktycznie wszyscy, prawie wszyscy profesorowie Politechniki Lwowskiej pracowali na swoich wydziałach i katedrach. Czyli zmiany na Politechnice w czasie pierwszej okupacji sowieckiej we Lwowie były niewielkie. Natomiast duże zmiany były wśród studentów. Duża liczba studentów była zmobilizowana w roku 39, dostała się do wojska i jakie były dalsze ich losy - trudno coś powiedzieć.

Pewnie różne, jak całego społeczeństwa. Zmiana istotna polegała na tym, że sporo studentów z zachodnich części kraju, przede wszystkim z Warszawy, przeniosła się do Lwowa, bo Lwów był jedynym miejscem, w którym jeszcze pracowały uczelnie w przedwojennym kształcie. Duża liczba studentów z Warszawy jest rozumiała, bo tam była też politechnika.

A Kraków?

Kraków miał uniwersytet, to z politechniką się nie łączyło, a Akademia Górniczo-Hutnicza kształciła też w zupełnie innych dziedzinach, toteż tu relacje były rzadkie. Kraków widoczny był przede wszystkim na uniwersytecie, gdzie było mnóstwo studentów i studentek pochodzących z uniwersytetów w Krakowie, w Warszawie, w Poznaniu, którzy uciekali przed Niemcami do Lwowa.

Czy nowy sowiecki nadzór nad Politechniką miał swoje preferencje przy podejmowaniu studentów, czy forsował Rosjan?

Nie wiem, jak to się odbywało, ale jeśli to było, to przede wszystkim na pierwszym roku, a tu chodzi głównie o studentów wyższych lat.

A gdy weszli następni wyzwolicieli i wrócili ci pierwsi...

Po wejściu Niemców w 1941 roku Politechnika przestała funkcjonować i działały tylko tzw. Technische Fachkurse na poziomie średnim z niemieckim językiem wykładowym, zatrudniające część wykładowców Politechniki. Niemcy zaczęli zresztą od aresztowań i rozstrzeliwań profesorów lwowskich uczelni, mordując 10 profesorów Politechniki. Pod kierownictwem wspomnianego prof. Burzyńskiego działała, w stopniu jaki był możliwy, uczelnia w konspiracji. Po ponownym zajęciu Lwowa przez armię sowiecką w 1944 roku odżył Politechniczny Instytut z wykładami prowadzonymi po polsku. Oczywiście i Sowietci przeprowadzili liczne aresztowania wśród profesorów uczelni. A na wiosnę 1945 roku dostaliśmy zawiadomienie, że od września wykłady będzie można prowadzić wyłącznie w języku rosyjskim lub ukraińskim. To uniemożliwiało dalszą pracę większości pracowników. Myśmy zresztą wiedzieli już w sposób całkowicie pewny o decyzjach międzynarodowych w sprawie granic. Potwierdził nam to delegowany z Lublina wiceprzewodniczący Krajowej Rady Narodowej, były przewodniczący Rady Narodowej w Londynie (w latach 1942-45), znakomity lwowski ekonomista, prof. Stanisław Grabski. Profesor Grabski przybył do Lwowa i na spotkaniu z lwowskimi pro-

fesorami potwierdził, że Lwów zostanie na pewno poza granicami Polski. W imieniu nowych władz polskich zaprosił wszystkich do uczelni, które będą tworzone w kilku miastach w nowej Polsce. Politechniki miały powstać na Śląsku, we Wrocławiu, w Gdańsku... i jeszcze była mowa o Poznaniu. W wyniku tego zaczęto organizować we Lwowie akcję przesiedleńczą dla wszystkich pracowników politechniki i uniwersytetu, kierowanych do konkretnych uczelni w Polsce. Ja byłem w jednym z takich pociągów ewakuacyjnych, jak to się wtedy mówiło, który wyjechał 28 października ze Lwowa, a 4 listopada dojechał do Gliwic. Tu na dworcu czekała na nas delegacja z Politechniki Gliwickiej, oznajmiając, że ma dla nas przygotowane mieszkania, że może nas samochodami zawieźć do tych mieszkań i że objęcie pracy na tej uczelni nie będzie przedstawiało żadnych trudności.

Czy to oznacza, że Państwo jechali w ciemno, nie wiedząc, czy tutaj będzie na pewno praca na uczelni, czy była ona już jakoś zagwarantowana wcześniej?

To wyglądało dość dziwnie. Po drodze ze Lwowa do Gliwic przejeżdżaliśmy przez Przemyśl, Rzeszów, Kraków i Katowice i na każdym z tych przystanków zjawiali się rozmaici przedstawiciele nowych uczelni polskich i zapraszali do tych swoich uczelni właśnie.

Czyli byli Państwo rozchwytywani?

Byliśmy rozchwytywani, tak. Z tym, że ja nie miałem żadnych wątpliwości, że nie mogę się zdobyć na dalszą podróż, bo miałem dwoje dzieci, córka trzyletnia i syn czteromiesięczny, którzy z trudem wytrzymywali tę tygodniową podróż ze Lwowa. Dlatego zdecydowałem się na zatrzymanie w Gliwicach i na pracę na politechnice w Gliwicach.

Czy mógłby Pan Profesor opisać, jak wyglądały tej najbliższe dni po przyjeździe? Politechnika w Gliwicach akurat się wstępnie organizowała.

Politechnika Śląska organizowała się w Krakowie. Dekretem Krajowej Rady Narodowej z dnia 24 maja 1945 roku powołano Politechnikę Śląską w Katowicach z tymczasową siedzibą w Krakowie. Rektorem mianowany został Władysław Kuczewski. 5 czerwca w Krakowie była pierwsza inauguracja roku akademickiego. Zajęcia rozpoczęły się na czterech wydziałach: Mechanicznym, Elektrycznym, Inżynieryjno-Budowlanym i Chemicznym. Dziekanami zostali odpowiednio: prof. Zygmunt

Ciechanowski, prof. Kazimierz Idaszewski, prof. Antoni Plamitzer, prof. Adolf Joszt. Wszyscy byli pracownikami Politechniki Lwowskiej. Dopiero pod koniec września i w październiku zaczęła się przeprowadzka z Krakowa do Gliwic. A w Gliwicach właściwie były bardzo ciężkie warunki do powstania uczelni, bo brakowało lokali, nie było żadnej aparatury laboratoryjnej, nie było biblioteki, właściwie była kompletna pustynia.

Dlaczego zatem wybór padł na Gliwice?

Specjalny zespół pod kierunkiem Tadeusza Niżankowskiego zbadał i rozpatrzył możliwość pomieszczenia Politechniki Śląskiej w Katowicach, Bytomiu, Zabrze i Gliwicach. Stwierdzono, że tylko Gliwice dają możliwości... I tak w Gliwicach rozpoczęło studia 2450 studentów na wyżej wspomnianych wydziałach. Utworzono 54 katedry. Ostatecznie na Politechnice Śląskiej pracowało przeszło 14 profesorów Politechniki Lwowskiej i dziesiątki adiunktów i asystentów.

Czy wyposażenie, aparatura były częściowo przewożone z Krakowa lub ze Lwowa?

Nie. Kraków niczego nie dał. To się latami całymi organizowało i kupowało: wyposażenie laboratoriów, książki. Pierwsze lata były nędzą, nie było sal wykładowych. Politechnika dostała budynki na ulicy M. Strzody, to były budynki po dawnych szkołach technicznych, w których jednak przez wiele miesięcy były rosyjskie szpitale wojskowe. Wobec tego nic nie zostało z wyposażenia. Nie było mebli do sal wykładowych, nie było... niczego nie było, była kompletna pustka. Jak się zaczęły pierwsze wykłady, to wyglądało to w ten sposób, że jakąś prowizoryczną tablicę ustawiało się, żeby profesor miał na czym pisać, a studenci przeważnie siedzieli na podłodze, bo nie było żadnych krzeseł ani stołów, ani niczego. Tak to się zaczynało. Administracja miała też ciężkie życie. Przede wszystkim nie było lokali. Rektorat, dziekanały, administracja urzędowały na ulicy Częstochowskiej w parterowych mieszkaniach dwupokojowych, w których próbowano organizować te biura od początku. Wszystko było straszliwą nędzą.

Co się stało z całym wyposażeniem Politechniki Lwowskiej? Pan Profesor wspomniał, że już po 45 roku zajęcia mogły odbywać się tylko w języku rosyjskim bądź ukraińskim. Praktycznie biblioteki naukowe były tylko w języku polskim. Co się stało z tymi zbiorami?

Cała biblioteka została we Lwowie, oczywiście i dalej chyba istnieje, tak jak we Wrocławiu została częściowo przynajmniej biblioteka Uniwersytetu Wrocławskiego i Politechniki Wrocławskiej, o ile w czasie walk nie zostało to zniszczone lub spalone, prawda?

Czy pamięta Pan Profesor tych pierwszych studentów tutaj, jak oni sobie radzili?

Przed wszystkim były bardzo różne gatunki studentów, bo tak: na pierwszy rok przyjmowano wówczas młodzież, która miała za sobą maturę. To były albo przedwojenne matury, bo w ciągu wojny uczelnie wyższe były praktycznie nieczynne, albo robili maturę na konspiracyjnych uczelniach, w konspiracyjnych gimnazjach, które wtedy powstawały dość masowo. To była jedna kategoria ludzi, tych którzy przechodzili na pierwszy semestr. Ale byli także tacy, którzy przed wojną zaczęli studiować i mieli za sobą jeden rok studiów, względnie chodzili na nielegalne studia wyższe organizowane w rozmaitych miastach. Tak że różnorodność tych studentów była olbrzymia. Ale muszę powiedzieć, że nigdy później nie spotkałem się z grupami studentów tak bojowo nastawionych w stosunku do studiów. Oni mieli świadomość, że stracili pięć lub sześć lat i chcieli to teraz w jakiś możliwy sposób uzupełnić. Domów studenckich było bardzo mało. Była jakaś stołówka studencka, no i dzięki temu ci studenci jako tako mogli żyć. A pracownicy Politechniki mieli niesłychanie małe pensje, które nie starczyły absolutnie na utrzymanie i wobec tego rektor zorganizował stołówkę, w której otrzymywaliśmy śniadania, obiady i kolacje. I to nie tylko pracownicy, ale także ich żony i dzieci. I dzięki temu i my jako mogliśmy żyć w tym czasie. To wszystko były stosunki nie do wyobrażenia dzisiaj.

Dzięki Panu i Pańskim kolegom, znanym profesorom, powstaje Politechnika Śląska. Jak to wyglądało? Czy wielki to był trud (myślę tu szczególnie o starszych wiekiem profesorach, przyzwyczajonych już może do pewnego komfortu uczelni)?

Ten komfort uczenia już od 39 roku był znacznie gorszy. Powoli, powoli się więc przyzwyczajali do tego. A zresztą nie trzeba zapominać o tym, że część profesorów nie dożyła tego odrodzenia uczelni, bo zarówno Niemcy jak i bolszewicy pewną część ludzi wysłali na tamten świat.

A jak było z Państwa pracą naukową? Czy dało się prowadzić działalność naukową

w tym momencie, czy była to tylko praktycznie praca dydaktyczna zaraz w tych pierwszych chwilach?

To były bardzo skomplikowane historie. Ja byłem wtedy zwykłym inżynierem, nawet nie magistrem inżynierem, bo magistrem zostałem po zmianie ustawy o szkołach wyższych, jakiś rok czy dwa lata po przyjeździe do Gliwic. Nie miałem ani jednej publikacji, ale wiedziałem, że wykonanie pracy doktorskiej na nowej uczelni, na której nie będzie ani laboratoriów ani biblioteki, będzie niemożliwe. I wobec tego ostatnie pół roku pracy we Lwowie poświęciłem na przygotowanie pracy doktorskiej. Dlatego przyjechałem do Gliwic z prawie gotową pracą doktorską i już w 46 roku mogłem na Politechnice Warszawskiej przeprowadzić proces doktorski. I dzięki temu, wtedy, gdy jeszcze obowiązywały przedwojenne przepisy, dostałem stopień doktora bez konieczności zdawania egzaminu z filozofii marksistowskiej i z ekonomii marksistowskiej, co moi koledzy, którzy to samo robili rok czy dwa lata później, przechodzili w bardzo ciężki sposób.

Czy filozofia marksistowska była rzeczywiście tak mocno akcentowana? Czy te elementy nowe, były taką istotną sprawą?

Na szczęście uniknąłem właściwie studiowania filozofii marksistowskiej i niewiele na ten temat mogę powiedzieć, ale z tego co wiem z opowiadań, to trzeba było mieć niesłychanie szczegółowe informacje na temat całej filozofii marksistowskiej.

A czy mieli Państwo poczucie jakiejś szczególnej misji do spełnienia, tu na Śląsku, jeśli już się tu Państwo znaleźli?

Jedną misją, jakąśmy tutaj spełniali było utworzenie i doprowadzenie do jakiejś takiej normy nowej Politechniki. I właściwie na nic innego nie było już czasu.

Czy praca przy tworzeniu Politechniki pochłaniająca cały czas wpływała na to, że zaczęli Państwo żyć w Gliwicach, a nie dalej we Lwowie, w przeciwieństwie do starszych lwowian-emerytów?

Trudno odpowiedzieć na to pytanie. Wydaje mi się, że jeżeli chodzi o uczucia Lwowiaków, którzy wyemigrowali na Śląsk, one były zupełnie różne w zależności od pokolenia. Na przykład pokolenie mojego ojca niesłychanie ciężko zносиło tę przeprowadzkę, ale to nic dziwnego. To byli ludzie, którzy całe swoje życie, względnie prawie całe swoje życie spędzili we Lwowie. Tam studiowali, tam robili doktoraty, prace na-

ukowe i tak dalej, i to wszystko zostało we Lwowie. A oni tutaj wylądowali na pustyni, która nie miała ani lokali, ani laboratoriów ani bibliotek. Dla nich to było ciężkie przeżycie. Natomiast dla ludzi takich jak ja, którzy zaczęli dopiero swoją karierę, sytuacja była znacznie prostsza. I dlatego trzeba zupełnie inaczej odnieść to zagadnienie do starszego pokolenia, a inaczej do pokolenia młodszego.

A w przypadku Pana?

Jeżeli o mnie chodzi, to ja już przed wojną, bezpośrednio po studiach nie dostałem żadnej pracy we Lwowie i musiałem się przenieść do Warszawy, aby dostać jakieś przyzwoite miejsce pracy. I to już mi uświadomiło, że po studiach człowiek nierzadko musi zupełnie zmienić otoczenie. Bo musi znaleźć sobie pracę, stworzyć odpowiednie warunki życiowe i to wszystko jest od tego zależne. A poza tym byłem w czasie praktyk wakacyjnych raz na Śląsku półtora miesiąca i dość dobrze poznałem Śląsk i Ślązaków. Tak że nowe miejsce pracy i życia nie było dla mnie całkowitą nowością. Dzięki temu ja nie miałem właściwie żadnych psychicznych kłopotów z przeniesieniem się na Śląsk.

Tę praktykę Pan miał...

W Chorzowie, w Zakładach Azotowych w Chorzowie. A poza tym udało nam się w Gliwicach zgromadzić całą naszą najbliższą rodzinę, to znaczy moich rodziców, moje siostry z rodzinami i nawet starsze ciotki się tutaj znalazły. Tak, że mieliśmy zupełnie przyzwoite życie rodzinne tutaj. I to jest bardzo ważne.

Czyli po przyjeździe do Gliwic był Pan dalej u siebie?

Decydowała o tym praca i rodzina. To było całe życie.

Ale o Katowicach czy Chorzowie można było powiedzieć, że to była Polska. Czy to, co Pan znalazł w Gliwicach, to była też Polska. Geograficznie tak, ale mentalnościowo?

Tak. Tu chyba niewielu zostało przedwojennych mieszkańców Gliwic: albo wyjechali, albo zostali wywiezieni. Jakoś nigdy nie odczuwałem tej niemieckości Gliwic. Może dlatego, że przed wojną już widziałem ten Śląsk.

Jak się współżyło ze Ślązakami?

Kontakty były rzadkie. Najwięcej miałem ich ze studentami Ślązakami, z nimi kontakty były zupełnie normalne.

Czy nie tworzyły się zamknięte enklawy: Ślązaków i przyjezdnych?

Może Ślązacy tak to widzieli. Myśmy tego tak nie traktowali. Miałem niesłychanie mało kontaktów z rzeczywistymi Ślązakami, poza studentami oczywiście. To byli też bardzo różni ludzie, niektórzy byli zmobilizowani do armii niemieckiej i walczyli w armii niemieckiej. Mieli całkiem inne wspomnienia z czasów wojny niż my.

Czy fakt ten nie rodził jakichś antagonizmów?

Nie. Ich nie było zresztą wielu, ale nie byli przez to odbierani jakoś wrogo przez Polaków.

Powoli przeszliśmy z dwóch politechnik do dwóch miast. Spójrzmy na nie przez pryzmat "Dwóch miast" autorstwa drugiego w naszej literaturze mistrza Adama. Gdyby przyjąć proponowany przez Niego podział ludzi na osiadłych, emigrantów i bezdomnych, czy czuł się Pan, Panie Profesorze, człowiekiem osiadłym we Lwowie? Myślę o młodości, biorąc pod uwagę fakt Pańskiej pracy po studiach w Warszawie?

Czy czułem się człowiekiem osiadłym we Lwowie? Do pewnego stopnia tak, ale już byłem przyzwyczajony, że można pracować poza Lwowem bez żadnych kłopotów. A więc w moim przypadku to było znaczne ułatwienie.

Jakie naprawdę było to nowe miasto, mające zastąpić Lwów? Pan Adam pisze, że matka płakała. Co było najbardziej dokuczliwe.

Prawdę mówiąc, przez tych pierwszych kilka lat, któreśmy mieszkali tu, w Gliwicach, nie miałem czasu zastanawiać się nad wieloma sprawami poza fachowymi, bo musiałem dbać o swoją karierę naukową, czyli pisać nowe prace naukowe i nowe książki. To mi zabierało czas i wszystko inne mnie nie interesowało. Prawdę mówiąc, ja nie mogę sobie przypomnieć, żeby żona płakała ze względu na to, że mieszka w Gliwicach.

A teraz? Po przeszło półwieczu w Gliwicach?

Jak to teraz wygląda? Dalej mam swoją rodzinę, która się oczywiście rozrosła w ciągu tych pięćdziesięciu kilku lat, krąg kolegów, tak że nie czuję się tutaj obco.

Nie odczuwał Pan chęci przeniesienia się z Gliwic do Wrocławia czy Gdańska?

Mnie wielokrotnie proponowano w ciągu tych kilku lat po wojnie przeniesienie się albo na politechnikę do Wrocławia, albo do Poznania, albo do Gdańska, różne tego rodzaju propozycje miałem, ale nie skorzystałem z żadnej.

Dlaczego? Gliwice były już takie dobre?

Nie tylko to, ale przecież cała rodzina tu była wtedy. Gdybym się przeniósł do Wrocławia, to rodzina zostałaby w Gliwicach, prawda? To całkiem nieproste.

Pański syn pisał, że Gliwice ofiarowały przybyszom "różne skromne dostatki". Co Panu ofiarowały? W 1945 roku i potem?

Ja nie wiem, co to mogły być te skromne dostatki. No, dostaliśmy przede wszystkim mieszkanie i to było najważniejsze. Wprawdzie niezwykle prymitywne, bo nie miało nawet wygodki. Jak to było możliwe w Gliwicach, które przecież były od wielu lat niemieckim miastem, tego nie rozumiem, ale tak było.

A jak potem było?

Potem przenosiliśmy się do kilku następnych mieszkań, każde następne było lepsze. Ale to trwało ładnych kilka lat.

A co do Gliwic, jako miasta, coś się czasem znajduje, chodząc po ulicach, jakieś takie swoje miejsca.

Jakoś tego nie odczuwałem....

Za polskim "Who is who" przytaczam zadeklarowane Pańskie zainteresowanie: literatura...

Literaturą interesowałem się od dzieciństwa. Od czasów gimnazjalnych byłem klientem wypożyczalni książek rozmaitych, no i to mi do dzisiaj zostało: co tydzień chodzę do biblioteki i pożyczam nowe książki. Jest mnóstwo książek, których jeszcze nie przeczytałem, ale, co ciekawsze, bardzo często biorę jakąś książkę ze swojej domowej biblioteki i stwierdzam, że ja jej nigdy nie czytałem. Dopóki żyła moja żona, też chodziła po bibliotekach i księgarniach, kupowała książki dla siebie, których ja wtedy też nie czytałem...

Czy zaraz po pana przyjeździe istniała już tutaj jakaś biblioteka?

Przez pierwszych dziesięć czy dwadzieścia lat nie miałem czasu, aby czytać regularnie książki albo czytałem to, co żona przynosiła. Po prostu musiałem pisać własne artykuły i własne książki i to mi zabierało tyle czasu, że już na czytanie beletrystyki nie miałem czasu.

Czy zgadza się Pan z synem, że muzyka jest sztuką ludzi bezdomnych, malarstwo - osiadłych, a literatura - emigrantów?

Nie wiem, muzyką się nigdy nie zajmowałem, nigdy nie byłem muzykalny i nigdy się muzyką nie interesowałem.

A malarstwo? Jest sztuką ludzi osiadłych?

Malarstwo mnie interesuje, owszem, bardzo chętnie chodzę na wszelkie wystawy.

Więc czy literatura jest sztuką emigrantów?

Nie wiem, lekka przesada w tym wszystkim jest... Ja nigdy się nie czułem emigrantem...

Mój dziadek, gdy tylko można było pojechać do Lwowa - pojechał. Ojciec przyjaciela moich rodziców zarzekł się, że nigdy, bo to już nie to miasto. A Pan?

Całkiem mnie nie ciągnie do Lwowa. Co to jest Lwów w tej chwili? Tam praktycznie prawie nie ma Polaków, a w każdym razie ja tam nie mam ani jednego znajomego Polaka. To po co ja bym tam miał jechać, po to żeby mury zobaczyć lwowskie? Mnie tam nie ciągnie. Już zresztą za późno na to, ja już mam prawie czterdzieści lat, to całkiem nieprosta dla mnie wyprawa.

A czy nie tkwi w Panu jakiś taki rodzaj ciekawości, co tam się mogło zmienić?

Jakoś go nie mam w sobie.

Dwie politechniki, dwa miasta, jedno życie. Jak na swoje życie patrzy Pan dzisiaj? Szczególnie po cezurze 1945 roku?

Prawdę mówiąc, to wszystko jest dla mnie jednym życiem, moje życie własne, plus życie mojej żony i moich dzieci. Żona i dzieci to było to grono, w którym stale przebywałem i to było dla mnie najważniejsze. Jakoś nie czuję tej granicy 45 roku. To jest dla mnie jedno życie. W każdym razie wcale nie żałuję tego, że wyjechałem ze Lwowa w 45 roku. Bo przecież mieszkanie we Lwowie i dla mnie i dla moich dzieci byłoby straszne. Znaleźlibyśmy się w zupełnie obcym otoczeniu.

I Pańska córka i syn poświęcili się nauce, sztuce, przenosząc się ze Śląska dalej na zachód. Jaki jest Pański stosunek do ich wyboru drogi życiowej?

Ja uważam, że każde młode pokolenie ma prawo do wyboru swojej drogi życiowej. Dlatego nie mam pretensji, że wybrali inny zawód niż mój i inne miejscowości, w których żyją.

A jak patrzy Pan na mijający wiek - piękny i straszny. I może... nie chciałbym uderzać w wielki ton, ale jakieś przesłanie na wiek następny. Tak prosto, od serca i rozumu. To ważne, co Pan mógłby nam powiedzieć. Naprawdę ważne.

Wiek dwudziesty był jednym z najokrutniejszych, jakie można sobie wyobrazić. Ja miałem

tego pecha, że się urodziłem na samym początku wieku dwudziestego i cały wiek dwudziesty musiałem przeżyć w pełnej świadomości. To całkiem nieproste. A jak będzie w wieku dwudziestym pierwszym, tego nikt nie potrafi powiedzieć, bo czy się gdzieś znowu nie urodzi Hitler, tego nikt nie wie. Hitler i Stalin i wielu innych podobnych ludzi. Ha.

Ha. Wierzmy, że świat choć raz wyciągnie wnioski z historii. Serdecznie dziękuję Panu za tę rozmowę.

POTRZEBA INTEGRACJI

Dziennik Zachodni (z dnia 13-14 stycznia 2001 r.) opublikował rozmowę z prof. dr. hab. inż. Janem Marciniakiem, znanym w kraju i za granicą specjalistą z dziedziny inżynierii biomedycznej, pracownikiem naukowym Instytutu Materiałów Inżynierskich i Biomedycznych (RMT) i dyrektorem Centrum Inżynierii Biomedycznej.

Z rozmowy przeprowadzonej przez red. Wacława LUBOSZA i zatytułowanej POTRZEBA INTEGRACJI cytujemy fragment:

... W aglomeracji Śląska istnieje duży potencjał intelektualny i rozległa baza naukowo-badawcza oraz kliniczna, która jest nieodzowna do rozwoju inżynierii biomedycznej. Konieczne jest jednak zespolenie grup naukowo-badawczych i dydaktycznych oraz skoordynowanie ich interdyscyplinarnej działalności. Na Śląsku pracują czołowi producenci sprzętu medycznego, oczekujący wsparcia naukowego, które pozwoli im opracować konkurencyjne wyroby medyczne. Ci producenci mają już swoją pozycję na rynku światowym.

Kierując się tymi przesłankami, zainicjowałem z grupą profesorów śląskich uczelni pomysł utworzenia nowej jednostki o charakterze uczelniano-przemysłowym, integrującej potencjał intelektualny i badawczy Politechniki Śląskiej, Śląskiej Akademii Medycznej i Uniwersytetu Śląskiego. Na podstawie porozumienia rektorów tych uczelni w roku 1999 powołane zostało Centrum Inżynierii Biomedycznej, którym mam przyjemność kierować. Jest to ostatnia moja satysfakcja naukowa.

Inny obszar mojej społecznej działalności związany jest z miejscem, w którym przyszło mi żyć. Jestem tarnogórzaninem

i działam jako wiceprezes w Stowarzyszeniu Miłośników Ziemi Tarnogórskiej. Tu próbuję integrować opinię społeczną wokół zagadnień ekologicznych, istotnych nie tylko dla tego regionu, ale także dla Śląska. Zorganizowałem trzy Konferencje Ekologiczne Regionu Tarnogórskiego we współpracy z Wydziałem Ochrony Środowiska i Rolnictwa Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego i wspólnie z Urzędem Miasta w Tarnowskich Górach a ostatnią ze starostwem powiatowym.

Co wnoszą te konferencje?

Na pierwszej pokazano zagrożenie głównego zbiornika wód podziemnych 330 Gliwice. Jak wiadomo, wokół tarnogórskich Zakładów Chemicznych przez kilkadziesiąt lat gromadzono niespotykane w skali kraju, niebezpieczne odpady przemysłowe, które zagrażają zbiornikom wody pitnej. Z wody tej korzysta około 600 tys. mieszkańców kilku miast. Nagłośnienie tej sprawy spowodowało działania na rzecz likwidacji zagrożenia; stworzono odpowiedni program. Kolejna konferencja zajęła się projektem waloryzacji parku w Reptach. Projekt ów stał się podstawą decyzji o ochronie tego zespołu przyrodniczo-krajobrazowego.

Na konferencjach omawiane są nie tylko problemy ekologiczne ziemi tarnogórskiej, ale również cele i zadania ochrony środowiska w województwie śląskim w świetle wymogów prawa Unii Europejskiej. Konferencje przynoszą więc konkretne i wymierne efekty realizacyjne. ...

SPOTKANIA NOWOROCZNE

■ Oddział Gliwicki SEP

W środę 10 stycznia 2001 r. w Klubie "Hutnik" w Gliwicach odbyło się tradycyjne spotka-

czym Rektor Politechniki Śląskiej prof. B. Pochopień wręczył dyplomy laureatom XXXII edycji "Konkursu na najlepszą pracę dyplomową z elektryki" wykonaną w roku 2000 na trzech Wydziałach naszej Uczelni: Automatyki, Elektroniki i Informatyki, Górnictwa i Geologii oraz Elektrycznym (o wynikach konkursu pisaliśmy obszernie w poprzednim wydaniu Z ŻYCIA...). Wyróżniający się członkowie SEP otrzymali

nie noworoczne elektryków, zorganizowane przez Oddział Gliwicki Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Spotkanie, w którym uczestniczyło ok. 150 gości i członków Stowarzyszenia, rozpoczęło się od części artystycznej w wykonaniu zespołu wokalnoinstrumentalnego Państwowej Szkoły Muzycznej w Gliwicach. W repertuarze przeważały kolędy, stąd i nastrój - świąteczny, bożonarodzeniowy - udzielił się wszystkim, o czym świadczyły zarówno gorące

brawa za wspaniałe wykonanie, jak i wspomaganie zespołu przez widownię. Owacje wywołał również występ Dyrektora Szkoły p. Jana Ballarina, znanego solisty Operetki Śląskiej w Gliwicach. Spotkanie zaszczylicili swoją obecnością m.in.: Wojewoda Śląski prof. W. Winkler, Rektor Politechniki Śląskiej prof. B. Pochopień, Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej dr T. Grabowiecki, Wiceprezes SEP R. Chojak oraz Sekretarz Generalny SEP J. Grzybowski. Obecni byli członkowie honorowi SEP z b. Prezesem SEP C. Brudkowskim, Przewodniczący GKR SEP K. Gawąd, Prezesi sąsiednich Oddziałów SEP - J. Barglik (Katowice) i M. Krauz (Opole), Przewodniczący PTETiS prof. K. Kluszczyński i Przewodniczący Oddziału Gliwickiego PTETiS prof. J. Chojcan, prezesi gliwickich stowarzyszeń naukowo-technicznych, prezesi kół SEP, przedstawiciele koła w czeskim Cieszynie oraz dyrektorzy i prezesi firm.

W części oficjalnej spotkania prezes Oddziału dr inż. M. Mikrut dokonał krótkiego podsumowania działalności Oddziału w roku 2000, po

z rąk prezesa nagrody książkowe, a prezesi i dyrektorzy firm wspierających działalność SEP adresy z podziękowaniami. Krótkie przemówienia okolicznościowe wygłosili Wiceprezes SEP R. Chojak i Wojewoda Śląski W. Winkler - wieloletni, zasłużony członek SEP. Toastami noworocznymi, wzniesionymi przez gospodarza spotkania - prezesa M. Mikruta, Rektora prof. B. Pochopienia i Wiceprzewodniczącego Rady Miejskiej Gliwic T. Grabowieckiego, rozpoczę-

to - niezwykle pożyteczną i trwającą ponad dwie godziny - część towarzyską spotkania noworocznego.

Marian Mikrut

■ Oddział Gliwicki PTETiS

Dnia 17 stycznia br. odbyło się w Klubie Pracowników Politechniki Śląskiej tradycyjne noworoczne zebranie Gliwickiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej. Jak zwykle przybyło na nie wielu członków Towarzystwa o bardzo zróżnicowanym stażu. Obok profesorów, którzy należeli do grona członków założycieli Oddziału - prof. Tadeusza Zagajewskiego, prof. Stefana

Węgrzyna i prof. Władysława Paszka, pojawili się nowoprzyjęci członkowie, którym na zebraniu dopiero wręczono nominacje. Jak co roku, część oficjalna została muzycznie oprawiona, tym razem przez wspaniały kwartet instrumentów dętych drewnianych w składzie: Anna Zmarzły (flet) Marcin Langer (obój), Wojciech Pyda (klarnet) i Mieczysław Hłond (fagot). Muzycy wspomagani konferansjerką pani Danuty Węgrzyk pozwolili nam odbyć muzyczną podróż przez wieki, od Bacha i Hendla począwszy po Karawanę Duke'a Elingtona. Interesująca aranżacja p. Hłonda i znakomite wykonanie dostarczyły uczestnikom spotkania niezapomnianych przeżyć artystycznych.

W części oficjalnej, prowadzonej przez przewodniczącego Oddziału prof. Jana Chojcan, oprócz wspomnianego już uroczystego przyjęcia nowych członków, miały miejsce jeszcze dwa istotne wydarzenia. Komisja konkursu Oddziału na najciekawszy artykuł w Zeszytach Naukowych w r.2000 w składzie prof. Chojcan, doc. Pogoda, dr Skrzywan-Kosek i niżej podpisany ogłosiła wyniki konkursu i wręczyła nagrodę dr. Piotrowi Kłosowskiemu za pracę pt. "Usprawnienie procesu automatycznego rozpoznawania mowy w oparciu o fonetykę i fonologię języka polskiego" opublikowaną w Zeszytach Naukowych Politechniki Śląskiej, s. Elektronika z.12. Tradycyjnie oprócz honorowego dyplomu laureat otrzymał akwarelę gliwickiego artysty, związanego z Politechniką Śląską, dr. Mariana Bietkowskiego. Obecność na zebraniu przewodniczącego Zarządu Głównego PTETiS, prof. Krzysztofa Kluszczyńskiego,

dała sposobność wręczenia w pełnej gali Srebrnych Odznak Honorowych przyznawanych przez Kapitułę Odznak Honorowych Towarzystwa. Odznaki te, honorujące wieloletnią działalność na rzecz Towarzystwa, otrzymali: doc. Zofia Cichowska, doc. Zdzisław Pogoda, dr Anna Skrzywan-Kosek i dr Jadwiga Krych. Złote Odznaki przyznane dr Magdalenie Umińskiej-Bortliczek i prof. Jerzemu Hickiewiczowi zostaną wręczone w Warszawie przez członków Kapituły.

Po części oficjalnej miało miejsce spotkanie towarzyskie, które toastem z życzeniami noworocznymi i miłymi rozpoczęł jeden z nestorów Profesor Władysław Paszek. A potem długo dyskutowano nie tylko o elektrotechnice i jej przyszłości, ale również, dzięki zaproszonym artystom, o muzyce obecnej i dawnej.

Andrzej Świerniak

■ Oddział Gliwicki PTETiS

24 stycznia 2001 r. w Klubie Pracowników Politechniki Śląskiej odbyło się tradycyjne spotkanie noworoczne członków i sympatyków Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa - Oddział Gliwice.

W trakcie spotkania prezes Oddziału Rudolf Mokrosz omówił działalność Związku w minionym roku i przedstawił plany na rok bieżący. Wręczono dyplomy laureatom konkursu o nagrodę profesora Stanisława Brzozowskiego. W części artystycznej uczestnicy spotkania wysłuchali piosenek J. Breła w wykonaniu aktorów Teatru z Zabrze. Na zakończenie spotkania wzniesiono toast noworoczny.

(m)

AKADEMICKI CHÓR POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

Kalendarium: wrzesień 2000 - styczeń 2001

- 5 września - III Kongres Chemii - koncert, **Gliwice**
- 17 września - Festiwal Pieśni Maryjnej MAGNIFICAT, koncert laureatów, **Piekary Śl.**
- 30 września - inauguracja r. akad. na Wydz. MT, **Gliwice**
- 30 września - ślub chórzystów Hanny Smolik i Darka Ziemiaka, **Gliwice**
- 1 października - Festiwal Muzyki Współczesnej, **Katowice**
- 2 października - inauguracja r. akad. na Wydz. MT, **Dąbrowa Górnicza**
- 3 października - inauguracja r. akad. na Wydz. Architektury, **Gliwice**
- 5 października - inauguracja r. akad. w CKI, **Rybnik**
- 5 października - inauguracja r. akad. w Wyższej Szkole Handlowej, **Katowice**
- 9 października - inauguracja r. akad. w Pol. Śl. Aula Główna, **Gliwice**
- 9 października - inauguracja r. akad. w Pol. Śl. Katedra, **Gliwice**
- 10 października - inauguracja r. akad. na Wydz. Budownictwa, **Gliwice**
- 10 października - inauguracja r. akad. DA - Katedra, **Katowice**
- 22 października - koncert na spotkaniu ekumen. - Kościół Ewang.-Augsburski, **Katowice**
- 10 listopada - Koncert Galowy 90-lecia Oddz.Śl. PZChiO (prawykonanie) - Katedra, **Katowice**
- 11 listopada - Koncert - Sala Sesyjna UM, **Gliwice**
- 11 listopada - Benefis 750-lecia Gliwic - Teatr Muzyczny, **Gliwice**
- 26 listopada - Koncert Finałowy Festiwalu Cecylińskiego, **Rybnik**

- 1 grudnia - inscenizacja "skoku przez skórę" na Wydz. GiG, **Gliwice**,
- 2 grudnia - XXVII Festiwal Barbórkowy Chórów Studenckich, **Wrocław**
- 20 grudnia - koncert kolędowy - Aula Główna, **Gliwice**
- 21 grudnia - koncert kolędowy na zaproszenie Premiera - Zamek Królewski, **Warszawa**
- 21 grudnia - koncert - Kościół p.w. Św. Brata Alberta, **Warszawa**
- 6 stycznia - III Impresje Kolędowe, **Knurów**
- 14 stycznia - Kościół Św. Stanisława Kostki, **Nowy Jork**
- 14 stycznia - Avery Fisher Hall of The Lincoln Center (siedziba Filharmonii Nowojorskiej)
- 15 stycznia - ONZ, **Nowy Jork**
- 16 stycznia - Katedra Św. Patryka, **Nowy Jork**
- 17 stycznia - Konsulat RP, **Nowy Jork**
- 18 stycznia - rotunda stanowego kapitolu, **Trenton**
- 18 stycznia - Westminster Choir College, **Trenton**
- 19 stycznia - Dom Polski, **Waszyngton**
- 19 stycznia - Ambasada RP, **Waszyngton**
- 20 stycznia - amerykańskie sanktuarium Maryjne, **Częstochowa - USA**
- 20 stycznia - Holly Cross Church, **Trenton**
- 21 stycznia - kościół Św. Jadwigi (2x), **Trenton**
- 31 stycznia - Dom Opieki Społecznej na Sikorniku, **Gliwice**
- 31 stycznia - Instytut Onkologii, **Gliwice**

Chór śpiewa na pożegnanie prof. W. Winklera w Ministerstwie Edukacji Narodowej (21.12.200 r.)

W następnym numerze reportaż z wyjazdu do USA i omówienie ważniejszych koncertów w minionym semestrze.

Krzysztof Chlipalski

RÓŻNE

■ Jubileuszowy dzwon na Wydziale Elektrycznym

16 stycznia br. w sali Rady Wydziału Elektrycznego odbyło się uroczyste przekazanie dzwonu - daru odlanego w Ludwisarni Felczyńskich w Gliwicach z okazji 55-lecia Uczelni i Wydziału Elektrycznego. W spotkaniu uczestniczyli JM Rektor prof. Bolesław Pochopień, fundatorzy - Wacław Felczyński z córką Anną i wnukiem Krzysztofem, prezes Oddziału Elektryków Stowarzyszenia Wychowanków Politechniki Śląskiej mgr inż. Tadeusz Lipiński, Dziekan i Prodziekani oraz zaproszeni pracownicy Wydziału Elektrycznego. Dzwon, który zainstalowano w sali Rady Wydziału, posiada napis:

**55-lecie Uczelni i Wydziału Elektrycznego
A.D.2000**

za kadencji JM Rektora Bolesława Pochopienia
i Dziekana Bogusława Grzesika
Dar Wacława Felczyńskiego - córki Anny
oraz wnuków Agnieszki i Krzysztofa

Pan Wacław Felczyński jest absolwentem Wydziału Elektrycznego z roku 1949 i przez wiele lat był projektantem w "Energoprojekcie" w Gliwicach. Po zakończeniu pracy zawodowej jako inżynier-elektryk podjął - wspólnie z córką Anną - działalność, która jest kontynuacją prac Jego rodu od początku XIX wieku.

Ludwisarnia Felczyńskich, działająca dziś w Gliwicach przy ul. Jana Śliwki 86 pod nazwą "Odlewnia Dzwonów i Pomników - Felczyńscy", Sp. z o.o., jako jedyna odlewnia ludwisarska w Polsce posiada zarejestrowany znak towarowy - "rok założenia 1808". W sumie od powstania firmy w Kałuszu na Ukrainie odlano w niej ok. 27 tys. dzwonów.

O historii rodu Felczyńskich i ludwisarni opowiadał p. W. Felczyński, a podziękowanie dla ofiarodawców przekazali JM Rektor B. Pochopień oraz Dziekan B. Grzesik, którzy wspólnie dokonali odsłonięcia daru i jego uruchomienia.

■ Religijność Śląska

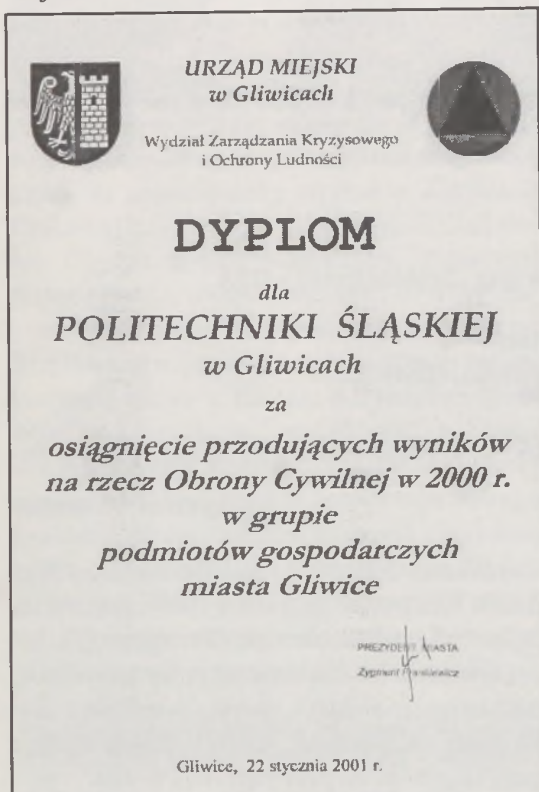
Kolejny wykład z tego cyklu wygłosił w dniu 18 stycznia 2001 r. w Auli Główniej ks. dr hab. Józef KRĘTOSZ. Tym razem temat wykładu

był następujący: "Rozwój przemysłu Górnego Śląska a inicjatywy społeczno-kulturowe Kościoła Katolickiego w połowie XIX wieku". Wykłady organizowane są przez Gliwicki Ośrodek Konsultacyjny Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego.

■ Dyplom dla Politechniki Śląskiej

W dniu 22 stycznia 2001 r. Dyrektor Administracyjny mgr inż. W. WYDRYCHIEWICZ i kierownik Działu Obronnego płk. dypl. T. MACIASZCZYK uczestniczyli w spotkaniu poświęconemu podsumowaniu działalności i realizacji zadań w dziedzinie obrony cywilnej na te-

renie miasta w roku 2000. W czasie spotkania Prezydent Miasta Gliwice prof. Zygmunt FRANKIEWICZ wręczył Dyrektorowi Administracyjnemu W. Wydrzychiewiczowi przyznany przez Wydział Zarządzania Kryzysowego i Ochrony Ludności Urzędu Miejskiego w Gliwicach dyplom dla Politechniki Śląskiej za osiągnięcie przodujących wyników na rzecz obrony cywilnej w 2000 r. w grupie podmiotów gospodarczych miasta Gliwice.

SPORT

■ Sekcja judo AZS

W dniach 20-21.01.2001r. w Bytomiu zostały rozegrane zawody woj. śląskiego w kategoriach junio-

rów/rek, juniorów/rek młodszych oraz młodzików i młodziczek w judo. W zawodach wzięło udział 345 zawodników i zawodniczek z 18 klubów. A oto wyniki uzyskane przez zawodników z Gliwic:

Juniorzy i juniorki

waga 81 kg	
Sławomir Kluk	- I miejsce
waga 90 kg	
Grzegorz Romanow	- II miejsce
waga 70 kg	
Izabela Łęcka	- III miejsce
waga 57 kg	
Agnieszka Korz	- IV miejsce

Juniorzy i juniorki młodsze

waga 50 kg	
Seweryn Czuba	- III miejsce
Kamil Kowalski	- IV miejsce
waga 55 kg	
Ignacy Rudawiec	- I miejsce
waga 60 kg	
Michał Zwierzyński	- III miejsce
waga 66 kg	
Gustaw Blacha	- III miejsce
waga 73 kg	
Aleksander Kowalski	- II miejsce
waga 81 kg	
Michał Ochendowski	- III miejsce
waga 90 kg	
Paweł Dragon	- I miejsce
waga 40 kg	
Joanna Kolanko	- II miejsce
waga 44 kg	
Izabela Łaskowska	- I miejsce
Marta Hernecka	- III miejsce
waga 52 kg	
Agnieszka Kluk	- I miejsce
Katarzyna Nahaczewska	- II miejsce
waga 70 kg	
Lidia Radwańska	- II miejsce
Młodzicy i młodziczki	
waga 38 kg	
Tomasz Kempka	- II miejsce
Arkadiusz Nega	- III miejsce
Maciej Wojtaszek	- III miejsce
Amadeusz Roczniak	- V miejsce
waga 48 kg	
Andrzej Zwierzyński	- III miejsce
Tomasz Kluk	- III miejsce
waga 46 kg	
Lech Zarzycki	- I miejsce
waga 50 kg	
Marcin Niedzielski	- III miejsce

Maciej Naworski waga 40 kg	- III miejsce
Justyna Ledwoń waga 44 kg	- II miejsce
Izabela Herdzik waga 62 kg	- I miejsce
Justyna Jezierska	- I miejsce

Należy nadmienić, że w zawodach nie startowało 5 zawodników Kadry Narodowej Juniorów i Juniorów Młodszych naszego Klubu.

Turniej miał na celu kwalifikację do Kadry Wojewódzkiej.

Czesław Garncarz

KRONIKA ŻAŁOBNA

† 7 stycznia 2001 r. zmarł **prof. zw. dr hab. inż. Kazimierz CHMURA**, emerytowany profesor zwyczajny Politechniki Śląskiej, wybitny geolog złożowy, urodzony 2 października 1923 r. w Jarosławiu-Tywoni, absolwent AGH w Krakowie, kombatant II wojny światowej, inwalida wojenny, odznaczony wieloma medalami wojennymi. W latach 1953-1963 pracował w przemyśle materiałów ogniotrwałych. Z Politechniką Śląską związał się w 1963 r. Był kierownikiem Katedry Geologii Złóż (1967-1969), kierownikiem Katedry Geologii i Surowców Mineralnych (1969-1971), kierownikiem Zakładu Geologii i Hydrogeologii Złóż w IPBKİOP (1971-1980), kierownikiem Zakładu Geologii Złóż w IGS (1980-1991) i kierownikiem Zakładu Geologii Kopalnianej i Sozotechniki w IGS (1991-1994) oraz zastępcą dyrektora ds. nauki w IGS (1991-1994). Pełnił funkcje kierownika a następnie prodziekana studiów dla pracujących Wydziału Górniczego (1966-1976) oraz zastępcy prorektora ds. nauki i współpracy z przemysłem (1973-1975). Członek Komitetu Nauk Geologicznych PAN w latach 70-tych, członek Rady Naukowej Instytutu Geologicznego w Warszawie (1968-1975), pierwszy przewodniczący Komisji Nauk Geologicznych PAN O/Katowice (1982-1987), uprawniony geolog CUG. Był twórcą kierunku badań własności geotermodynamicznych skał, autorem licznych publikacji

krajowych i zagranicznych, skryptów i podręczników akademickich oraz patentów.

Jego aktywność zawodowa i społeczna zostały wysoko ocenione przez władze państwowe i resortowe. Odznaczony m.in. Krzyżami Kawalerskim i Oficerskim OOP, odznaką Zasłużonemu dla Politechniki Śląskiej; Generalny Dyrektor Górniczy II stopnia, laureat Nagród Ministra i Rektora

Pogrzeb odbył się 11 stycznia na Cmentarzu Centralnym w Gliwicach.

† 9 stycznia 2001 r. zmarł w wieku 85 lat **prof. zw. dr inż. Zbigniew JASICKI**, Rektor Politechniki Śląskiej (1954-1956) i Politechniki Poznańskiej (1962-1969), Dziekan Wydziału Elektrycznego Politechniki Śląskiej (1952-1954), doktor honoris causa Politechniki Poznańskiej, profesor Akademii Górniczo-Hutniczej, Politechniki Śląskiej i Politechniki Poznańskiej.

Był współorganizatorem Wydziału Elektrycznego i Wydziału Mechaniczno-Energetycznego Politechniki Śląskiej, kierownikiem Katedry Sieci Elektrycznych. Był uznanym w kraju autorytetem w dziedzinie energetyki, autorem wielu cenionych podręczników z dziedziny pracy systemów elektroenergetycznych. Uczestnik ruchu oporu i żołnierz Armii Krajowej.

W zmarłym tracimy człowieka prawego, cenionego przez współpracowników i studentów.

Nabożeństwo żałobne w intencji Zmarłego zostało odprawione 15 stycznia w kaplicy na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie i tego samego dnia został pochowany na tym cmentarzu.

Po pogrzebie żona Profesora, pani Maria Jasicka, wystosowała list do JM Rektora, w którym pisze:

Szanowny Panie Rektorze,

Dziękuję za list, jaki od Pana otrzymałam - za wyrazy współczucia i żalu po śmierci mojego Męża. Przez wiele lat, również ostatnich, był głęboko związany ze społecznością akademicką Politechniki Śląskiej, śledził z uwagą i satysfakcją jej dokonania i rozwój. Cenne były dla Niego liczne dowody Państwa pamięci i sympatii.

Dziękuję, Panie Rektorze.

PROFESOR ZBIGNIEW JASICKI1915 - 2001
Wspomnienie

Pytamy dlaczego, gromadnie, właśnie teraz, na przełomie stulecia i tysiąclecia, odchodzą, po przeżyciu osiemdziesięciu, dziewięćdziesięciu, stu lat, wielcy Polacy, wybitne postacie? Postawili sobie zadanie, aby dotrzeć do przełomu, zadanie wykonali i odchodzą, czy też odchodzą bo się rozczarowali?

Jestem całkowicie przekonany, chociaż Profesora Zbigniewa Jasickiego osobiście poznałem stosunkowo późno, w końcu lat osiemdziesiątych, że głęboka mądrość Profesora uchroniła Go od rozczarowania. Profesor, jak mało kto, rozumiał wielkość i nędzę ludzkiej kondycji. W życiu Profesora stałe były przecież obecne ciężka praca, dramat trudnych wyborów, lęk przed nie sprostaniem obowiązkom, lojalność wobec własnych poglądów, silniejsza od chęci uniknięcia braku akceptacji i ataków ideowych przeciwników i zwolenników, a także silniejsza od chęci uniknięcia ryzyka utraty władzy. Nie było natomiast w życiu Profesora miejsca na rozczarowania.

Jestem również całkowicie przekonany, że zadanie polegające na dotrwanu do przełomu stulecia i tysiąclecia Profesor uznałby za niestosowne. Tak

postawione zadanie oznaczałoby koncentrację na własnej osobie, egoizm, a Profesor nie żył dla siebie, żył dla innych. Zmarł nie poddając się łatwo, i nie walcząc z nieuniknionym.

Profesor Jasicki urodził się w 1915 roku na Ziemi Cieszyńskiej. Studiował w Politechnice Warszawskiej. Pracowite i efektywne życie zawodowe rozpoczynał po II wojnie i kończył u progu nowego stulecia i tysiąclecia w Krakowie. W międzyczasie bardzo ważne były Gliwice, krótko była ponownie Warszawa, i znowu bardzo ważny był Poznań.

Działalność Profesora Jasickiego miała wiele wymiarów. Przede wszystkim była związana z trzema uczelniami: Politechniką Śląską, Politechniką Poznańską i Akademią Górniczo-Hutniczą. Ogromny był wkład Profesora w rozwój dwóch z tych uczelni, mianowicie Politechnik Śląskiej i Poznańskiej. W jednej i drugiej Profesor był rektorem, w Politechnice Śląskiej w latach 1954-1956, a w Politechnice Poznańskiej w latach 1962-1969. Na Akademię Górniczo-Hutniczą przypadło z kolei uwieńczenie działalności naukowo-dydaktycznej Profesora w postaci dzieła na temat pracy systemów elektroenergetycznych, wydanego w końcu lat osiemdziesiątych.

Profesor Jasicki pozostawił trwały ślad po sobie w polskiej elektroenergetyce. Był jednym z twórców budownictwa sieci elektroenergetycznych, zwłaszcza jako dyrektor naczelny Przedsiębiorstwa Budownictwa Elektroenergetycznego ELBUD w Krakowie w latach 1949-1952. Miał także wielki wkład w tworzeniu podstaw naukowych rozwoju systemu elektroenergetycznego, szczególnie na stanowisku dyrektora do spraw naukowo-badawczych w Instytucie Energetyki w latach 1959-1961, oraz w tworzeniu podstaw naukowych budowy linii 400 kV i rozwoju krajowej sieci przesyłowej 400 kV, między innymi poprzez organizację w 1959 roku pierwszej międzynarodowej konferencji naukowej na temat tych sieci w Polsce. Był jednym z pierwszych w Polsce, którzy dostrzegli znaczenie komputerów w analizach sieci i systemów elektroenergetycznych; dzięki temu Politechnika Poznańska stała się jednym z ośrodków rozwoju podstaw zastosowań komputerów w elektroenergetyce w latach sześćdziesiątych. Profesor podejmował stale nowe wyzwania stojące przed elektroenergetyką. Jednym z ostatnich było utworzenie w Krakowie w 1971 roku w Akademii Górniczo-Hutniczej Instytutu Uczelniano-Przemysłowego Nowych Konwersji Energii, którym kierował przez dziesięć lat.

Wyników, które osiągnął Profesor Jasicki w każdym mieście na swojej drodze, i podobnie, w każdej działalności, wystarczyłoby na niejedno zawodowe życie. Przykładem są Gliwice. W tym mieście, nim został rektorem w Politechnice Śląskiej, współorganizował jej dwa wydziały: Wydział Elektryczny i Wydział Mechaniczno-Energetyczny. W latach 1952-1954 był dziekanem pierwszego z tych wydziałów. W szczególności jednak zorganizował na Wydziale Elektrycznym Katedrę Sieci Elektrycznych i przyczynił się w wielkim stopniu, obok innych wybitnych profesorów, do stworzenia podstaw rozwoju wielkiego ośrodka naukowo-badawczego w dziedzinie elektroenergetyki, realizującego ścisłą współpracę nauki z praktyką. Minęło czterdzieści lat. Przez cały czterdziestoletni okres koncepcja takiej współpracy nic nie straciła na swoim znaczeniu, była i dalej jest realizowana w Gliwicach. To świadczy o wielkości jej twórców, Profesora Jasickiego i jego współpracowników.

Panie Profesorze, wielu rzeczy nie zdążyliśmy Ci powiedzieć. Dzisiaj choć w części chcemy to naprawić. Dziękujemy za Twoje pracowite życie. W imieniu społeczności Politechniki Śląskiej dziękuję za Twój wkład w jej rozwój. Dziękuję także za Twoją pracę dla polskiej elektroenergetyki.

Cześć Twojej pamięci.

Jan Popczyk

Opracowanie redakcyjne: dr inż. Marian Mikrut, Instytut Elektroenergetyki i Sterowania Układów Pol. Śl., Gliwice, ul. B. Krzywoustego 2, p. 623, tel. 237-26-22

Projekt okładki: dr inż. arch. Klaudiusz Fross, Wydział Architektury Pol. Śl.

Edycja sieciowa: URL:<http://www.polsl.gliwice.pl/alma.mater/biuletyn/index.html>

Łamanie komputerowe i druk:

Zakład Graficzny Politechniki Śląskiej, Gliwice ul. Kujawska 1, tel. 237-21-97

zam. 47/2001 500 egz.

Z SYMPOZJUM

„Podstawowe Problemy Energoelektroniki i Elektromechaniki”

Wisła, 12-15 grudnia 2000 r.

„Zagospodarowanie terenów przemysłowych dzielnicy Karolina w Ostrawie”
- nagrodzony projekt w Międzynarodowym Konkursie Architektonicznym;
autorzy - A. Duda, J. Kubec, J. Witczek, H. Zubeł